

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ**

Кваліфікаційна робота бакалавра

на тему «Літературні проекти в контексті мистецької журналістики»

Виконала: студентка 4 курсу, групи 6.0610-2ж
спеціальності 061 журналістика
освітньої програми «Журналістика»

Чичика Є. С.

Керівник: к. соц. ком., доц. *Любченко Ю. В.*

Рецензент: к. філол. н., доц. *Санакоєва Н. Д.*

Запоріжжя 2024

ЗМІСТ

Реферат.....	3
Завдання.....	4
Вступ.....	6
Розділ 1. Літературні подкасти як одна з форм мистецької журналістики.....	8
1.1. Подкастинг як альтернатива радіопроектів	8
1.2. Літературні подкасти: формально-змістові характеристики.....	13
Розділ 2. Супровідна записка до творчого проєкту.....	20
2.1. Опис та обґрунтування творчого проєкту.....	20
2.2. Опис цільової аудиторії та особливостей просування продукту.....	22
2.3. Формально-змістові характеристики проєкту.....	26
2.4. Особливості оформлення проєкту.....	29
2.5. Технічні і програмні засоби.....	31
2.6. Зв'язок із творчим доробком (портфоліо).....	32
Висновки.....	34
Список використаної літератури.....	36
Додаток А. Продажі видавництва.....	38
Додаток Б. Аудиторія літературно подкасту «Бібліотека мотороші».....	40
Додаток В. Сценарії матеріалів, створених у межах реалізації творчого проєкту.....	43
Додаток Г. Список матеріалів портфоліо.....	60
Додаток Д. Наукові публікації, сертифікати.....	63
Декларація академічної доброчесності.....	68
Abstract.....	69

РЕФЕРАТ

Тема кваліфікаційної роботи бакалавра: «Літературні проекти в контексті мистецької журналістики».

Обсяг основного тексту: 30 сторінок.

Кількість використаних джерел – 19.

Мета роботи – створити серію подкастів про літературу, зокрема про трилер як літературний жанр із відповідним звуковим образом.

Для досягнення мети дослідження ми виконали такі **завдання:**

- 1) узагальнити теоретичні підходи до поняття «подкастинг»;
- 2) визначити особливості підготовки матеріалів мистецької журналістики;
- 3) окреслити основні підходи до створення літературних радіопроєктів;
- 4) створити серію подкастів про трилер як літературний жанр із відповідним звуковим образом.

Об'єкт дослідження – літературні подкасти в українському медійному просторі.

Предмет дослідження – основні підходи до створення літературних подкастів про твори у жанрі трилер.

Формально-змістові характеристики проєкту. Творчий проєкт є серією подкастів про літературні твори, створені у жанрі трилер. Серія подкастів складається з 4 епізодів хронометражем від 15 до 20 хвилин кожний. Для епізодів запропоновано оригінальний звуковий образ, що створює ефект присутності в бібліотеці, де й відбувається розповідь про літературу у жанрі трилер.

Ключові слова: подкастинг, література, книги, читання, трилери, жанри, шуми, звуковий образ.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет журналістики
Кафедра журналістики
Рівень вищої освіти – бакалавр
Спеціальність 061 журналістика
Освітня програма «Журналістика»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
Чернявська Л. В.

«17» травня 2024 року

**ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ БАКАЛАВРА СТУДЕНТЦІ
Чичиці Єлизаветі Сергіївні**

1. Тема роботи – «Літературні проекти в контексті мистецької журналістики», («Literary Projects in the Context of Artistic Journalism»), керівник роботи – Любченко Юлія Валеріївна, к. соц. ком., затверджені наказом ЗНУ від «8» грудня 2023 року № 2086-с.
2. Строк подання студентом роботи – 31 травня 2024 р.
3. Вихідні дані до роботи – праці таких дослідників: І. Гаврилюк, О. Дмитровський, С. Железняк, А. Іванова, О. Кирилова, Н. Кобилко, Н. Ковтун, В. Лизанчук, Ю. Любченко, П. Мірошниченко, А. Охріменко, T. Bonini, A. Bottomley, B. Hammersley, J. Hobson.
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити): 1) узагальнити теоретичні підходи до поняття «подкастинг»; 2) визначити особливості підготовки матеріалів мистецької журналістики; 3) окреслити основні підходи до створення літературних радіопроектів; 4) створити серію подкастів про трилер як літературний жанр із відповідним звуковим образом.

5. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Завдання видав (дата і підпис)	Завдання прийняв (підпис)
Вступ	Любченко Ю. В. доц.	25.12.2023	
1 розділ	Любченко Ю. В. доц.	22.01.2024	
2 розділ	Любченко Ю. В. доц.	13.02.2024	
Висновки і додатки	Любченко Ю. В. доц.	03.05.2024	

6. Дата видачі завдання – 12 грудня 2023 року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Скласти графік виконання роботи, визначити мету, завдання, об'єкт, предмет дослідження.	23.12.23	Виконано
2	Написати попередній варіант вступу і змісту. Дібрати наукову літературу, визначити емпіричні джерела.	22.01.24	Виконано
3	Опрацювати літературу, написати теоретичну частину, оформити список літератури	13.02.24	Виконано
4	Доробити творчий проєкт, скласти його опис та обґрунтування.	23.03.24	Виконано
5	Сформувати список творчого доробку, написати всі інші підрозділи практичної частини.	27.04.24	Виконано
6	Написати висновки і остаточний варіант вступу.	3.05.24	Виконано
7	Оформити всі додатки.	18.05.24	Виконано
8	Пройти рецензування. Здати роботу на нормоконтроль.	25.05.24	Виконано
9	Виправити недоліки оформлення і здати роботу на кафедру.	31.05.24	Виконано

Студентка _____ Є.С. Чичика

Керівник роботи _____ Ю.В. Любченко

Нормоконтроль пройдено

Нормоконтролер _____ М. В. Чабаненко

ВСТУП

Подкастинг – доволі молодий формат подачі інформації, який останні декілька років активно розвивається у всьому світі, зокрема в Україні. Його популярність значно підвищилась у 2020 році під час карантинних обмежень, коли люди проводили більшість часу вдома, через що шукали нові канали отримання інформації, нові способи заробітку, а також дистанційні розваги. Наступне підвищення попиту на подкасти відбулося із початком повномасштабної війни у 2022 році. Через події в Україні люди почали масово переходити на українську мову, відмовлятися від російського та російськомовного контенту. Їм на заміну прийшов наш український медіапродукт. Окрім вже існуючих, автори почали створювати і нові проєкти. Сфера подкастингу не стала виключенням. Наразі подкасти створюються на різноманітні теми: історія, політика, мистецтво тощо. А також із різною метою: розваги, навчання, популяризація певної сфери, діяльності чи продукту.

Тема літератури, книжок та читання є доволі популярною серед подкастів, окрім цього вона поєднує пізнавальну та розважальну цілі. Такі подкасти присвячують або творам різних жанрів загалом, або одному конкретному жанру. На їх вибір впливає популярність такої літератури серед українського читача. Одним із таких жанрів є трилер. Книги, написані у ньому, видаються та купуються. Проте подкастів, присвячених саме трилерам, в українському медіапросторі майже нема. Це пов'язано з тим, що подкастинг в Україні активно функціонує не так давно, а також через вузьконаправленість запропонованого жанру.

На сьогодні подкасти, зокрема літературні, мають попит, про що свідчить кількість таких проєктів та кількість їх прослуховувань. У цьому і полягає *актуальність* нашої кваліфікаційної роботи.

Мета роботи – створити серію подкастів про літературу, зокрема про трилер як літературний жанр із відповідним звуковим образом.

Для досягнення поставленої мети потрібно вирішити такі *завдання*:

- 1) узагальнити теоретичні підходи до поняття «подкастинг»;
- 2) визначити особливості підготовки матеріалів мистецької журналістики;
- 3) окреслити основні підходи до створення літературних радіопроектів;
- 4) створити серію подкастів про трилер як літературний жанр із відповідним звуковим образом.

Об'єктом дослідження є літературні подкасти в українському медійному просторі.

Предметом дослідження є основні підходи до створення літературних подкастів про твори у жанрі трилер.

Апробація. Основні положення дослідження були представлені та апробовані у тезах «Літературні подкасти в сучасному інформаційному просторі України» на Міжнародній науково-практичній конференції «Інформаційний спротив засобами мікромедіа в умовах російсько-української війни» (27-28 листопада 2023 року у Запорізькому національному університеті, м. Запоріжжя).

Структура роботи. Кваліфікаційна робота бакалавра складається з реферату, завдань, вступу, двох розділів, висновків, списку використаної літератури та 4 додатків. Обсяг основної роботи – 30 сторінок. Список використаної літератури включає 19 найменувань (викладених на 2 сторінках).

РОЗДІЛ 1

ЛІТЕРАТУРНІ ПОДКАСТИ ЯК ОДНА З ФОРМ МИСТЕЦЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

1.1. Подкастинг як альтернатива радіопроєктам

Останні декілька років в українському інформаційному просторі активно розвивається відносно новий формат подачі інформації під назвою подкастинг. У світі це явище також є доволі молодим. Слово «подкаст» вперше з'явилося у 2004 році в статті для The Guardian від журналіста Бена Хаммерслі [18]. У матеріалі автор розглядав майбутнє онлайн-радіо і розмірковував, як назвати нове діджитал-явище відправки файлів у форматі аудіо на iPod. «Але як це назвати? Аудіоблогінг? Подкастинг? Партизанські ЗМІ?» [18]. Так і утворилося слово «подкаст», яке походить від поєднання слів «iPod» (pod), тобто компактного аудіопротравача, та «Broadcast» (cast), котре перекладається як «транслювати».

Немає конкретної дати виникнення подкастингу та прізвища його першого автора. Проте прийнято вважати, що передумови для появи цього напрямку діяльності з'явилися у 1993 році. Тоді американський письменник та технолог Карл Маламуд з «Інтернет-радіо» влаштував експеримент, ідеєю якого було завантаження аудіофайлів з найрізноманітнішими програмами [17]. Але це не є повноцінним подкастингом. Радше, щось схоже на розмовне радіо. Тобто подкастинг як вид подачі інформації утворився з інших журналістських жанрів зовсім нещодавно.

Якщо ж говорити про визначення самого поняття, то термін «подкастинг» не має одного сталого позначення. Тому слід ознайомитись з тим, як описують подкастинг у різних джерелах, щоб розібратись у значенні цього терміну.

Словник іншомовних слів пояснює поняття «подкаст» як цифровий медіа-файл, призначений для онлайн-відтворення. У словнику уточнено, що поширений медіафайл може бути як аудіо, так і відео [15]. Також у цьому джерелі можна знайти визначення для терміну «подкастинг». Це процес

створення а також поширення подкастів, автоматично завантажених завдяки Інтернету (4).

Автор Джон Гобсон визначив поняття подкасту як «розмовну програму, котру безкоштовно завантажують з Інтернету та яку аудиторія може слухати, коли їй зручно, на персональному комп'ютері, смартфоні чи аудіоплеєрі» [19].

У 2015 році викладач медіадосліджень на кафедрі мистецтва та медіа міланського університету (IULM University) Тіціано Боніні дав наступне визначення. «Подкастинг – це технологія, яка використовується для поширення та прослуховування аудіо на замовлення, щоб озвучити матеріали, створені традиційними медіа, серед яких видавництва, радіо, школи та центри професійної підготовки, журналісти, а також матеріали, створені артистами та аматорами радіо» [16].

За словами науковця О. Дмитровського, подкаст – це файл, який може існувати окремо, або ж серія файлів, яка регулярно поповнюється та поширюється в Інтернеті за однією адресою [2, с. 149].

Науковиця Ю. Любченко у своїй праці подала визначення цьому поняттю. За її словами, аудіоподкаст – це запис у форматі аудіо закінчених думок, ідей лекцій чи презентацій тощо, який представляє користь для цільової аудиторії та викликає у неї інтерес. Такий запис, як правило, створюється за допомогою диктофона або іншого носія, що має функцію запису [11, с. 86]. Потім файл або файли можуть змонтувати завдяки спеціальним аудіопрограмам, наприклад Audacity, Adobe Audition тощо. Після цього готовий запис подкасту поширюють серед слухачів завдяки Інтернету через спеціальні платформи.

Також Ю. Любченко визначила, що перевагою подкастингу над класичним форматом радіо є наступне. На платформах для подкастів слухач може самостійно обрати те, що він хоче слухати, до того ж у будь-який зручний для себе час. А в свою чергу, на радіо є конкретний час для відтворення кожної програми, рубрики тощо [11, с. 87].

Подкасти поділяються на три жанри, які відповідають класифікації жанрів радіожурналістики. Їх у своєму підручнику виокремив журналіст та професор В. Лизанчук [10]:

- інформаційні. До них відносять радіоінтерв'ю, радіорепортажі, радіоповідомлення та радіозвіти;
- аналітичні. До них відносять радіокореспонденцію, радіоогляди, радіокоментарі та радіобесіди;
- художньо-публіцистичні. До них відносять радіонариси, радіофільми, радіокомпозиції та оригінальні радіодрами.

На сьогодні подкастинг є доволі перспективним, а його популярність збільшується кожного дня. Зростання попиту на подкастинг відбулося у 2020 році під час карантинних обмежень. Люди рідше виходили на вулиці, втрачали роботу, через це шукали нові канали отримання інформації, а також нові способи заробітку та нові хобі для себе. Це допомогло подкастингу увійти в різні сфери діяльності, а особливо у інформаційні та розважальні. Проте не лише карантин вплинув на входження подкастингу в медіапростір. Повномасштабне вторгнення Росії на територію України, що відбулося 24 лютого 2022 року, стало однією із причин популяризації серед українців цієї форми подачі інформації. З цими подіями мешканці України почали масово відмовлятися від російських товарів та контенту, а також почали переходити на українську мову. Так, на заміну російським блогерам, лідерам думок, інформаційникам тощо прийшли наші українські контентмейкери.

Після повномасштабного вторгнення стрімко підвищився попит на україномовний продукт, а подкастинг не став виключенням. Автори почали створювати все більше подкастів державною мовою на різноманітні теми. Такі роботи існували і раніше, але саме масова українізація збільшила їх популярність та кількість. На сьогодні такий продукт користується популярністю, що можна зрозуміти за кількістю прослуховувань на різних

аудіоплатформах, а також за тим, що у медіапросторі нові подкасти з'являються ледь не щодня.

У наш час в Інтернеті існує досить багато аудіоплатформ та сайтів, на які автори подкастів (подкастери) мають змогу завантажувати свої роботи. Серед найпопулярніших не лише в Україні, а і у світі, – Spotify (Spotify for Podcasters), YouTube, Apple Podcasts, Google Podcasts, SoundCloud, Megogo.

Процес створення подкастів та результат цього можна віднести до творчості, а самі подкасти – до мистецької журналістики.

Саме по собі мистецтво представляє творчу діяльність у різних сферах, серед яких живопис, література, музика та подібні їм. Якщо говорити загалом, то мистецтво – це застосування навичок та вмінь, процес та результат яких приносять людині естетичне задоволення та насолоду цією діяльністю [12].

Це явище є невід'ємним у нашому житті, воно існує у більшості сфер людської діяльності. Тому не дивно, що журналістика також не стала виключенням.

Загалом журналістика – це професію, в якій багато вимог та правил, котрих фахівець має дотримуватись. Журналіст висвітлює події без упереджень та власних оціночних суджень, максимально прозоро доносить інформацію до аудиторії. Але і у такій професії є місце для творчості, особливо якщо мова йде про культуру та мистецтво.

Журналістика не обмежується одними лише новинами. З'являється все більше фахівців у цій галузі, котрі працюють над текстами та матеріалами, націленими на певну сферу (культурну та мистецьку, наприклад) та цільову аудиторію. Але мистецькі журналісти не просто створюють матеріали, пов'язані з темою культури та мистецтва. Вони доносять до читачів, глядачів чи слухачів певні думки та ідеї, таким чином формуючи уподобання аудиторії та поширюючи культурні цінності. Робота у цій сфері журналістики вимагає глибоко занурення у культурний доробок, його детального вивчення, розуміння та аналізу.

Мистецькій журналістиці характерне детальне ознайомлення журналіста з творами, а також він має розумітись на темі, з якою працює. Це важливо, адже лише так автор зможе повністю розкрити для аудиторії тему, що розглядається у його матеріалі.

У більш творчих доробках, які не обмежуються вимогами до класичної журналістики, можна помітне авторське «я». Власні думки журналіста не будуть заважати сприйняттю матеріалу, а навпаки, вони допоможуть аудиторії краще зрозуміти позицію та погляди автора, завдяки чому глибше зануритись у мистецький доробок та розглянути його з різних сторін.

Науковиця О. Іванова зазначає, що преса, яка пише про мистецтво, задовольняє інформаційні потреби аудиторії, які стосуються функціонування та розвитку мистецтва, розвиває смак аудиторії, виховує її естетичні цінності, показує цю сферу зсередини, а також розкриває шляхи та варіанти пошуків чогось нового у мистецтві. [5]. Але це стосується не лише преси, а й інших видів донесення інформації, таких як Інтернет (або діджитал-журналістика), телебачення та радіо (або подкастинг).

Мистецька журналістика – це сфера журналістики, у якій розповідається про теми, пов'язані із культурою та мистецтвом, а також вона може містити власні думки та погляди журналіста. Ця сфера вимагає від журналіста повного розуміння на темі, з якою він працює.

Як ми вже зазначали, мистецька журналістика існує у різних напрямках масового інформування суспільства. Подкастинг, у свою чергу, не є виключенням. У сьогоденному інформаційному просторі подкасти створюються для абсолютно різної аудиторії та не обмежуються однією темою [6, с. 77]. А виробляють їх як фахівці своєї справи, так і аматори [1, с. 73]. Тобто жорсткі обмеження до виробництва подкастингу відсутні, тому працювати у цій сфері може будь-хто, у кого є ідея та бажання її реалізувати. Створення авторських подкастів немає обмежень у виборі тем, тож автори мають змогу обирати те, що, у першу чергу, подобається саме їм. Такий вільний

вибір впливає на наповнення українського медіапростору дійсно якісним контентом, адже над ним працюють люди, котрим це важливо та цікаво.

Серед української аудиторії на аудіоплатформах досить поширеними є такі теми:

- історія нашої країни («Вулиця Історії України», «Це було вже», «Без оголошення війни»);
- психологія («Я знаю, як це», «Багатий внутрішній світ», «Простими словами»);
- кіно («Кінотижневик Vertigo», «Скажені пси», «До попкорну з Анною Паленчук»);
- тру крайм тематика або ж історії про гучні кримінальні справи та серійних вбивць («Лиходії», «Досьє Невідомого», «Тру крайм українською: JANE DOE»);
- література («Акустика тіней», «Взяла і прочитала», «Read and Drink Club»).

На сьогодні в українському медійному просторі подкастинг активно розвивається і має свого слухача. Свобода формальних і змістових характеристик таких проєктів сприяє росту популярності подкастингу серед української аудиторії. Повномасштабне вторгнення Росії на території України розширило тематичний зріз проєктів та згуртувало українців навколо ідеї створення саме українськомовного аудіосередовища.

1.2. Літературні подкасти: формально-змістові характеристики

У сфері українського подкастингу досить велику частину займають роботи, пов'язані з темою літератури, книжок та читання. Вони відносяться до вузькоспеціалізованих подкастів [2, с. 151]. Літературні подкасти лунають як на музичних платформах (Spotify, YouTube тощо), так і на інтернет-радіостанціях. Серед найпопулярніших в українському медіапросторі «Radio Skovoroda», «Радіо Поділ», «РадіоАристократи», «OldFashioned Radio», «Urban Space

Radio». Також подкасти на літературну тематику публікуються на вебресурсах, пов'язаних із книжками та читанням [9]. Серед них «Читомо», «Книгоман», «Літцентр», «WiseCow» тощо.

Літературні подкастери (тобто автори, які створюють подкасти) знайомлять аудиторію з творами світової та української літератури та з їх авторами. Досить поширена практика, що в літературних подкастах розповідають про сучасних українських письменників. Більш того, подкастери запрошують сучасних авторів до розмови, щоб ті прочитали уривки власних творів [9]. Такий формат подачі інформації не єдиний. Автори літературних подкастів використовують інтерв'ю, розмови між ведучими та/чи гостями, розповіді, перекази, роздуми, літературні передбачення тощо. Також ведучі чи гості зачитують твори, вірші або ж уривки з них. Провівши аналіз тематичних блоків подкастів на літературну тематику, науковиця Н. Ковтун помітила, що у цих матеріалах велика увага приділяється знайомству аудиторії з цікавими книгами та цитуванню уривків із них, а також розповідям про творчість певного письменника. Окрім цього, до тематики літературних подкастів Н. Ковтун відносить розповіді про специфіку літературної діяльності, перекладознавства та промоцію певних книг [9].

У своїй праці науковиця Н. Ковтун провела аналіз українськомовних подкастів на літературну тематику, які лунали на різних ресурсах у період з 2008 рік по 2023 рік. Для цього вона вивчила їх тематичні та жанрові особливості. Згідно з цим аналізом, створено 38% подкастів про українську літературу (наприклад, «Ранкова доза»), 29% про світову літературу (наприклад, «Лабораторія нонфікшн»), 33% поєднують у собі як українську, так і світову літературу (наприклад, «Читаю, розповідаю») [9]. Хоча більшість українськомовних подкастів присвячено художній літературі (73%), все ж є роботи на тему філософії, нонфікшну (іншими словами – документальна література) та науково-популярних видань. Їх частка складає 27% [9]. Якщо говорити про літературні напрями обговорюваних творів, то переважає постмодерн (39%). 26% проаналізованих подкастів присвячено модерну. 12% подкастів

знайомлять аудиторію з романтизмом, 15% – з реалізмом [9]. І найменше подкастів розповідають про бароко (6%) та про давню українську літературу (всього 2%). Також Наталія Ковтун визначила, що подкасти про сучасну культуру та популярні твори мають великий попит серед аудиторії. Їх аж 71%. Подкасти, присвячені класиці, не такі популярні, хоча у них теж є свої шанувальники. Таких робіт 29% [9]. Перевагою подкастів про сучасні твори є те, що їх автори можуть запросити до обговорення самих письменників. Прикладами таких робіт можуть бути проєкти «Слова невинні», «Ліниві і ніжні», «кабі.net». Тематика літературних подкастів різноманітна. Згідно з аналізом, переважають проєкти про цікаві та популярні книги із цитування уривків із них, а також біографія певного письменника та цікаві факти про нього. Автори таких подкастів у вільній формі та легкою мовою розповідають про книгу/книги, наводять уривки з неї, роблять акцент на цікаві та/чи важливі моменти або ж просто згадуть про них. Майже у кожному випуску таких подкастів окрема увага приділяється не лише розповіді про творчість письменників, а й подаються факти з їх життя [9]. Це допомагає аудиторії краще зрозуміти твір та дізнатись більше нового.

Як правило, літературні подкасти – це не просто сухий текст, начитаний, без емоцій, як це буває у новинній журналістиці. Для їх створення автори можуть на повну використовувати свою уяву та реалізовувати різноманітні ідеї, але при цьому не забуваючи правила етики. У літературних подкастах зустрічається подача інформації із використанням методів для створення ефекту присутності. Під час знайомства із такими роботами, слухач (або ж читач чи глядач) ніби дійсно перебуває на місці події та власними очима спостерігає за тим, що відбувається. Такий спосіб впливає на емоційне сприйняття матеріалу і створює відчуття, ніби подія відбувається насправді тут і зараз. Досягти ефекту присутності автор може завдяки подачі матеріалу, емоційності, тексту та своєму голосу. Також важливу роль відіграє опис внутрішніх переживань автора, опис його думок, детальний виклад своїх спостережень та вражень. Завдяки цьому автор створює ніби фільм без

картинки, використовуючи при цьому лише вплив на уяву слухача завдяки звуковому образу.

У своєму дослідженні С. Желізняк подав визначення цього терміну. За його словами, звуковий образ – це відтворення об’єктивної та суб’єктивної реальності чи її якоїсь частини лише завдяки звуковим засобам [4, с. 200]. Створюється він завдяки такій послідовності: сам запис звуку, потім зміна запису приладами художньої обробки, а після цього монтаж звуків за допомогою спеціальних програм [4, с. 200].

Ми згадували, що україномовні подкасти на літературну тематику мають різні напрямлення, жанри та форми. Згідно з дослідженням Н. Ковтун, в українському медіапросторі серед літературних подкастів 13% складають рецензії на бестселери чи огляди книг на певну тематику [9]. Серед них – «Книгоманія», «Readcaster», «Читаю, розповідаю» та інші. У таких проєктах подкастерами розглядаються книги різноманітних літературних жанрів, на яких є попит серед українського споживача.

Ми проаналізували українських книжковий ринок, топ продажів у найпопулярніших книжкових сайтах, книгарнях і видавництвах України (КСД, Artbooks, Книгарня Є) та переглянули топ продажів від видавництва КСД на фестивалі «Книжкова країна», що відбувався у Києві з 25 по 28 квітня 2024 року (див. Додаток А). Завдяки цьому нами було визначено, які літературні жанри мають найбільший попит серед українців.

Так, у топі продажів є наступні літературні жанри:

- романтична проза або ж любовні романи («Тисяча пам'ятних поцілунків», «Квартира на двох», «Ті, що співають у терні»);
- трилери («Танці з кістками», «Голлі», «Хірург» та інші книги авторки Тесс Геррітсен, «Хімія смерті», «Ніби ми злодії»);
- детективи (книги Агаті Крісті, «Аргайл», «Я бачу, вас цікавить п'ятьма», «Детектив»);
- фентезі («Четверте крило», «Блиск», «Кров і попіл», «Знищ мене»);

- фантастика («Колонія», «Дюна», «Розпали мене», «1984»).

Як бачимо, це перелік книжкових жанрів, які на даний момент мають найбільший попит серед українського читача. Тобто теми, які цікаві читаючій аудиторії, і вони ж будуть потенційно цікаві слухачам літературних подкастів з оглядами книг на певну тематику. Користується попитом і такий художній жанр як трилер.

Слово «трилер» походить від англійського «thrill» і перекладається як «жах». Трилер – це жанр кіно та літератури, в яких специфічні засоби повинні викликати у аудиторії тривожне очікування та страх [15]. У своєму блозі читачка М. Доля ділиться інформацією, що зародженням трилеру як жанру прийнято вважати ХХ століття. Хоча деякі твори Шекспіра (ХVI-ХVII століття) можна вважати за такі, котрі жанрово відносяться до трилеру. Поет використовував у своїх драматичних творах набір ролей, які у наш час є типовими для трилерів. А саме: інтриган, жертва, злочинець та підставлений. Також у творах Шекспіра можна помітити самотнього героя, якій знаходиться між добром та злом, між світом закону та злочинності [3]. А. Охріменко зазначає, що дослідники знаходять елементи трилеру як жанру не лише у творчості Вільяма Шекспіра, а ще і у Оноре де Бальзака, Вольтера, П'єра Бомарше, Чарльза Діккенса [14, с. 396].

Сам жанр не має чітких меж, а його особливості присутні у творах подібних до нього стилістично. Як от детектив, наприклад. Їх досить легко сплутати, але відмінності все ж є. У детективах основною ідеєю постають питання: «Хто злочинець? Хто скоїв це?», а у трилерах читач напружено спостерігає за тим, що відбувається. Головний герой трилерів, як правило, не лише розкриває таємницю, а й намагається попередити нові злочини. Науковиця Н. Кобилко зазначає, що трилер як жанр схожий на пригодницьку літературу, бо в центрі сюжету – таємниця, яку має розгадати головний герой. Як правило, у творах цього жанру автор подає неочікуваний фінал, який може вразити читача. Протягом всього твору автор загострює сюжет, а тим самим

емоції, думки та почуття читача. Також часто можна зустріти драматичну паузу, яку автор додає у цілях створення у читача почуття тривоги, нервового очікування та напруженості. У трилерах завжди є злочинець, жертва, сам злочин і його розслідування, а також його розкриття [8, с. 240]. Окрім детективу, трилер може нагадувати інший мистецький жанр під назвою готика. Але на відміну від нього, метою трилера є не лише налякати читача. У центрі його сюжету завжди буде кримінал та уявлення про справедливість. Трилерам характерна неоднозначність речей та приховані сюжетні елементи [14, с. 398].

А. Охріменко виділяє такі види трилерів, які наразі існують: медичний, юридичний, пригодницький, шпигунський, психологічний, історичний, романтичний, релігійний, політичний, трилер з елементами наукової фантастики, містичний [14, с. 396]. До речі, містичний трилер – єдиний вид цього жанру, у якому може існувати потойбічне, адже особливістю цього жанру є максимальне наближення до реальності та відсутність надприродних істот.

На сьогодні такий літературний жанр як трилер має попит, а письменники, котрі працюють з ним, відомі у всьому світі. Серед найпопулярніших, зокрема серед українських читачів, – Стівен Кінг (хоча він найбільше відомий як «Король жахів», все ж трилери автор також пише), Тесс Геррітсен, Томас Гарріс, Франк Тільє, Саймон Бекетт, Жан-Крістоф Гранже, Ю. Несбьо. І це лише невелика їх частина.

Хоча трилер і містить елементи інших жанрів та може нагадувати їх, але все ж він залишається унікальним. Головний герой трилера не ставить собі за мету розкрити злочин, як це відбувається у детективах, а прагне в першу чергу зруйнувати плани злодія. Оскільки цей жанр максимально наближений до реального світу, читач навіть може побачити себе у головному героєві. А це впливає на краще сприйняття історії та занурення у неї.

В українському інформаційному просторі не надто багато літературних подкастів присвячено жанру трилер. Є роботи, які містять згадки про нього або розповідають про споріднені з ним жанри, як от детективи чи жахи. Серед таких проєктів – «Закляття Бабая». У ньому фокус націлено на містику та

горрор-літературу, а також на їх популяризації серед українців. Інший проєкт під назвою «Наші детективи» – це аудіосеріали, озвучення загадкових історій від українських авторів детективів. Хоча у цих роботах не йдеться виключно про трилери, все ж їх можна порівняти, адже стилістично вони схожі. Подкастам на тему трилеру, детективу, жахів та містики характерні моторошна атмосфера, лякаючі звуки, специфічна подача інформації. Автори таких проєктів прагнуть занурити слухачів у атмосферу жахів, аби ті відчували на собі всі особливості моторошних літературних жанрів.

На сьогодні подкастинг активно розвивається не лише у світі, а і в українському інформаційному просторі. У певній мірі це пов'язано із масовим переходом українців на державну мову після повномасштабного вторгнення Росії на територію України, а також з відмовою українців від російського контенту. Йому на заміну почали шукати наш, український, тому попит значно виріс. Це посприяло створенню нових проєктів у різних сферах, а журналістика, радіо та подкастинг не стали виключенням. Актуальною темою в українському подкастингу є література. Такі проєкти присвячуються різним жанрам української та світової літератури, а також мають попит серед слухачів. Подкастів, у яких увага приділяється такому жанру як трилер, мало, але вони поступово створюються та мають прослуховування і свою аудиторію. Тобто, попит на них є, і з часом таких робіт може ставати все більше.

РОЗДІЛ 2

СУПРОВІДНА ЗАПИСКА ДО ПРОЄКТУ

2.1. Опис і обґрунтування творчого проєкту

Розроблений та створений нами творчий проєкт має назву «Бібліотека мотороші» та є серією аудіоподкастів на літературну тематику. У ньому розглядається такий жанр як трилер, а також письменники, що пишуть у ньому та їх твори. Під час розробки ідеї проєкту та вибору теми нами було досліджено та проаналізовано український інформаційний простір. Ми з'ясували, що в українських Інтернет-виданнях тема літератури та читання має попит серед аудиторії. Матеріали такої спрямованості публікуються як у спеціалізованих виданнях («Читомо, «Район Культура» тощо), так і у загальних («Суспільне. Новини», «РБК-Україна», «Детектор медіа» тощо). Матеріали на книжкову тематику найчастіше розміщуються у рубриках «Культура», «Огляди», «Суспільство» та «Новини». Проте матеріалів, присвячених одному певному літературному жанру, значно менше. Як правило, це добірки книг, вибір читачів або ж рекомендації від певної медійної людини. Якщо ж говорити про матеріали в Інтернет-виданнях, присвячені жанру трилер у літературі, то їх небагато, але все ж вони є. Такі роботи були опубліковані у виданнях «РБК-Україна», «ШоТам», «Інформатор Калуш».

В українському аудіоподкастингу наразі майже немає літературних проєктів, присвячених виключно жанру трилер. Існують роботи, у яких містяться згадки про цей жанр або ті, що розповідають про споріднені з ним жанри, серед яких детективи або жахи. Серед таких робіт – проєкт «Бабай. Подкаст». Він являє собою інтерв'ю з людьми, які пов'язані з книгами. Як от письменники, літературознавці, видавці. Проте, є і творці з інших сфер, наприклад музичної. Але їх всіх об'єднує спільна тема – жахи.

Інший проєкт має назву «Закляття Бабая». У ньому автори приділили увагу містиці та літературі у жанрі горрор (жахи), а також їх популяризації серед української аудиторії.

Літературний проєкт під назвою «Наші детективи» присвячено жанру детектив. Він являє собою аудіосеріали, озвучення детективних історій від їх українських авторів. І хоча тут не розповідається лише про трилери, все ж ці два жанри стилістично досить схожі між собою.

Унікальність створеного нами інформаційного продукту полягає у тому, що в українському літературному подкастингу існують лише проєкти, присвячені детективам чи жахам, що є подібними до трилерів. Але робіт, у яких йдеться виключно про трилери, нами знайдено не було. Це можна назвати недоліком сучасного медійного контенту, який вплинув на формування ідеї нового продукту. Проте перевагою такого вузьконаправленого контенту є те, що його створюють зацікавлені у певній темі люди. А це, в свою чергу, впливає на його якість та унікальність ідеї.

Ідея матеріалів полягає у тому, щоб популяризувати читання певної літератури (трилерів) серед українців, підвищити їх зацікавленість. Також, якщо людина не має часу або бажання читати всю книгу, вона може прослухати епізод подкасту та визначити для себе, чи хоче вона ознайомитись із повною версією твору.

Для створення нового інформаційного продукту нами було обрано саме таку тему, адже в українському інформаційному просторі загалом не надто багато матеріалів, присвячених жанру трилер у літературі. Особливо у сфері аудіоподкастингу. Хоча книги у цьому жанрі мають попит серед читачів як у всьому світі, так і в Україні. Про це свідчить дослідження «Книгарні Є» за перший квартал 2024 року [7]. Воно проводилось шляхом опитування серед читачів та підписників в Instagram «Книгарні Є», а також завдяки даним в базі. Згідно з ним, у топ-5 продажів електронних книжок потрапили 2 книги у жанрі трилер («Я бачу, вас цікавить п'ятьма» і «Танці з кістками»). А у топ-5 продажів

паперових книжок у фізичних магазинах потрапили 3 книги у жанрі трилер («Я бачу, вас цікавить п'ятьма», «Хірург», та «Хімія смерті»).

Ми бачимо, що українці купують та читають книжкові трилери, а це свідчить про наявність попиту на таку літературу. Тобто аудіоподкасти про літературні трилери мають потенціал, адже українська аудиторія цікавиться цією темою. А пов'язаних з цим матеріалів у медіа мало. Проте, вони поступово створюються, а аудиторія їх прослуховує. Завдяки тому, що є попит, з часом кількість та якість таких робіт може тільки збільшуватись. До ризиків практичної реалізації можна віднести те, що тематика є вузьконаправленою (проте вона має попит серед українських читачів), тож і аудиторія може бути маленькою або ж повільно набиратись. На протиставлення цьому, як перспектива, ця аудиторія буде зацікавленою у такому продукті, тому буде сталою.

2.2. Цільова аудиторія й особливості просування продукту

Аудиторія виступає ключовою складовою діяльності засобів масової інформації. Саме завдяки аудиторії перевіряється інформаційна рентабельність ЗМІ, а також реалізуються їх можливості [13, с. 7]. Про це зазначає науковець П. Мірошніченко. Посилаючись на працю «Журналістика та медіа: Довідник» авторства Зігфрід Вайшенберг, Ганс Й. Кляйнштойбер, Бернгард Пьорксен, Павло Мірошніченко зауважує, що умовами взаємодії аудиторії з джерелом інформації є наступні:

- загальнокультурні та цивілізаційні (релігія, урбанізація);
- соціально-демографічні (стать, вік, рівень освіти, професія, майновий стан тощо);
- соціальні (умови роботи, дохід тощо);
- соціально-психологічні (цінності, світогляд, переконання) [13, с. 8].

Також до цих умов можна віднести ідентичність (гендерну, національну тощо).

Під час розробки ідеї для презентованого продукту «Бібліотека мотороші» ми звернули увагу на вищезазначені умови. Спочатку ми дослідили популярність жанру трилер в Україні. Для цього ми переглянули топ продажів книжок, їх кількість, відгуки на них, плани видавництв щодо друку. Під час цього ми визначили, що жанр трилер має попит серед українців, його купують, читають та просувають. Тож цільовою аудиторією презентованого проєкту є українська аудиторія, українці, або ж люди, які знають українську мову. В першу чергу, це люди, які цікавляться темою читання та книжок, які власне читають, а також ті, хто при виборі літератури надають перевагу таким жанрам як трилер, детектив чи жахи. А також люди, які є прихильниками певного автора чи авторки, про яких йдеться у епізодах подкасту, тобто підготовлена аудиторія. Проте непідготовлений слухач також може стати потенційною аудиторією подкасту. У епізодах подається основна інформація про автора/авторки книги, увага приділяється сюжету, лунають коментарі від гостей (блогерів, експертів тощо), а також є власна думка та враження від авторки та ведучої подкасту. Тобто, підготовлений слухач, якщо знає сюжет книги або ж її читав, може прослухати епізод та дізнатись щось нове. Наприклад, думку інших людей. Якщо мова йде про непідготовленого слухача, то для нього буде більше нової інформації: починаючи від основної інформації та сюжету, завершуючи думками інших людей.

Якщо розглядати соціально-демографічні характеристики потенційної аудиторії презентованого проєкту, то він розрахований і на чоловіків, і на жінок. Соціальна та біологічна статі не впливають на сприйняття продукту. Щодо віку, то він не розрахований на дітей, адже за рахунок теми трилерів у ньому міститься чутлива інформація. Радше, на більш зрілу аудиторію: підлітків, учнів старших класів, студентів та старших людей. Щодо рівня освіти потенційної аудиторії, то ми розглядаємо як людей, котрі здобули середню освіту, так і тих, котрі здобули вищу освіту. Оскільки платити кошти за прослуховування самого подкасту не треба, то майновий стан аудиторії не має великого значення. Хіба що на деяких платформах, де розміщуються подкаст, є

платна підписка, але безкоштовно слухати також можна (наприклад, Spotify, YouTube Music). Професія потенційної цільової аудиторії також не має значення. Презентований подкаст можуть прослуховувати люди із різних сфер, як то правоохоронні органи, медицина, педагогіка, журналістика чи будь-які інші.

Щодо загальнокультурних та соціально-психологічних властивостей аудиторії, то презентований продукт «Бібліотека мотороші» можуть негативно сприйняти люди з певними релігійними поглядами, адже у ньому розглядаються питання насилля та жорстокості. Подкаст не розраховано на людей, які гостро сприймають подібні теми, або ж які є психологічно вразливими. Проте не всі випуски містять таку інформацію, а де вона є – ми зробили попередження та поставили обмеження. Цільовою аудиторією подкасту є люди, які широко дивляться на світ, які прагнуть розвиватися у різних сферах, дізнаватись нову інформацію та використовувати ці знання у майбутньому. А також люди, у коло цінностей яких потрапляє саморозвиток та читання літератури.

До потреб та інтересів потенційної цільової аудиторії презентованого проєкту відносяться процес власного розвитку, читання, пізнання нової інформації. Проте потенційна аудиторія потребує не лише отримувати знання, а й відволіктись від справ та відпочити, ввімкнувши на фон аудіоподкаст, поки займається іншими справами. Презентований подкаст може задовільнити все це, адже у ньому не міститься складної для сприйняття інформації, а вона подається максимально доступною мовою, але при цьому досить змістовно. До інтересів аудиторії подкасту ми можемо віднести фізичне відвідування бібліотек. Проте люди, які не ходять у бібліотеки через різні чинники, можуть зробити це віртуально, прослухавши подкаст.

Якщо потенційна аудиторія зацікавлена у прослуховуванні проєктів про книги у жанрі трилер, то обирати вона буде саме наш подкаст, адже наразі в українському медійному просторі аналогічні роботи відсутні. Якщо говорити про подібні роботи інших тем чи жанрів, то нам, як авторам проєкту, важливо

зацікавити і утримати аудиторію. Це можна зробити шляхом розгляду літератури, про яку не говорили у подібних проєктах, запрошенню до обговорення цікавих для аудиторії гостей (книжкових блогерів, експертів чи письменників). Також у рамках проєкту можна проводити опитування. Наприклад, які книги розглянути у наступних епізодах і у подальшому врахувати думку слухачів. А також перевагою буде регулярність та частота виходу нових епізодів. Це ж буде дієвим і у разі перетину аудиторії.

Нами були опубліковані 4 епізоди подкасту «Бібліотека мотороші» на платформі Spotify, тож ми вже маємо певні мінімальні показники реальної аудиторії (станом на 31.05.2024). Ознайомившись з ними, ми можемо сказати, що реальна аудиторія подкасту – українці, їх аж 93%. 4% аудиторії складають слухачі із Німеччини. Інші 2% – слухачі із Словаччини. Щодо статі, то 54.5% прослуховувань подкасту від жінок, 36.4% – від чоловіків, 9.1% – від осіб, що не вказали свою стать. Щодо віку, то переважна більшість аудиторії складає від 18 до 22 років – їх 72.7%. 9.1% – молодше 17-ти років, 9.1% – від 23 до 27 років, і ще 9.1% – від 28 до 34 років (див. Додаток А). Але варто зауважити, що ці показники визначені лише по зареєстрованим користувачам платформи Spotify. Тобто реальна цільова аудиторія подкасту «Бібліотека мотороші» – це переважно українські жінки віком від 18 до 22 років, які цікавляться культурою, книгами, читанням та літературою у жанрі трилер. Проте відсоток прослуховувань від чоловіків також досить великий.

Для забезпечення тривалого та стабільного існування проєкту є важливою його монетизація. До можливих варіантів фінансування презентованого подкасту можна віднести донати (благодійні внески, пожертви) від слухачів. Це можна зробити завдяки проханням підтримати проєкт. Їх варто розміщувати чи озвучувати у самих епізодах та на сторінках у соціальних мережах. Також є можливість знайти спонсорську підтримку, наприклад від книгарень або видавництв. Є варіант і грантової підтримки. Для її отримання слід подавати свій продукт на відповідні проєкти, конкурси.

Не виключений і варіант прямої реклами. Буде доречно приймати замовлення від компаній та рекламодавців, які стосуються книжкової та літературної сфери. Наприклад, автори книг можуть просувати свої книги шляхом замовлення реклами їх робіт. Або ж видавництва чи книгарні можуть звернутися до нас із метою популяризації своєї продукції. Такий метод просування вплине для них і на фінансову, і на репутаційну вигоди. Адже після прослуховування епізоду подкасту слухач може зацікавитись представленою книгою та придбати її із метою самостійного ознайомлення. Проте у такому випадку варто бути уважним, адже можуть надходити замовлення на твори, нецікаві нам та нашій аудиторії. І тут варто відмовлятися від таких пропозицій. Адже це впливає на зацікавленість аудиторії, рейтинги подкасту та на майбутнє залучення нових джерел фінансування нашого проєкту.

Також інвестори можуть робити капіталовкладення у наш продукт задля його покращення та популяризації, що сприятиме підвищенню їх доходу у майбутньому. Для цього є варіант розробки його презентації у вигляді пітч. Тобто короткої, але змістовної характеристики проєкту з рекламної позиції УТП. У цій презентації ми можемо вказати на особливості та переваги нашого продукту. А саме: те, що подібних подкастів в українському просторі дуже мало або немає зовсім; у нас акцент на один літературний жанр, що принесе нам зацікавлену та стабільну аудиторію; ми не просто розказуємо про книгу, а завдяки звуковому образу створюємо ніби реальну присутність у бібліотеці. Також важливо працювати над своїм продуктом, аби він був якісним, завдяки чому і буде конкурувати із подібними роботами. Завдяки презентації особливостей та переваг нашого проєкту, потенційний інвестор може розглянути його та погодитись на співпрацю. А це, у свою чергу, продовжить існування нашого подкасту.

2.3. Формально-змістові характеристики проєкту

Презентований проєкт «Бібліотека мотороші» за тематикою являє собою літературний подкаст. Також він виконує розважальну та пізнавальну функції.

Наразі він складається з 1 сезону та 4 опублікованих епізодів на спільну тематику. Їх поєднує між собою літературний жанр трилер та книги, написані у ньому. Проте, кожен епізод – це новий письменник та його книга або серія книг у цьому жанрі. Окрім цього, кожен епізод об'єднує стала структура (привітання, біографія письменника, розповідь про книгу, коментар експерта, прощання) та звуковий образ. Сам проєкт має творчий потенціал і у майбутньому його можна подовжити. Це як створення додаткових випусків до першого сезону, так і створення нових сезонів. Перевагою цього проєкту є те, що літератури у жанрі трилер досить багато, тож джерела майже невичерпні. Проте, є варіант створення нових сезонів про інші літературні жанри, наприклад романтичні комедії, сімейні саги, фентезі чи фантастика. І їх назви можуть бути споріднені, як от, наприклад, «Бібліотека романтики» (романтичні комедії) «Родинна бібліотека» (сімейні саги) тощо. Наразі опубліковані роботи першого сезону мають такі назви:

1. Король жахів – Стівен Кінг. «Біллі Саммерс»;
2. Саймон Беккет. Серія книг про антрополога Девіда Гантера;
3. Томас Гарріс – автор культової історії про Ганнібала Лектера;
4. Сара Пірс. Авторка трилерів «Санаторій» та «Ретрит».

Вони тривають від 15 до 20 хвилин. Було обрано саме такий хронометраж, оскільки він оптимальний для розкриття тем, що обговорюється у випусках. Також він цілком відповідає критичним порогам уваги слухачів.

Кожен епізод складається з таких частин: анонсу подкасту; привітання та короткого анонсу епізоду; переказу біографії письменника або письменниці; опису сюжету книги та власних думок авторки; коментаря від експерта чи експертки, у якому вони подають свої враження від прочитаної історії; завершення епізоду. Окрім цього, присутні перебивки у вигляді опису присутності авторки у бібліотеці та додаткових шумів (кроки, відкриття дверей, шурхіт сторінок тощо). Особливістю подкасту є те, що розповідь у ньому відбувається у двох площинах. Це розповідь від 1 особи, де безпосередньо

авторка є героїнею подкасту, та розповідь від 3 особи, коли героями епізодів стають письменники та дійові особи романів.

Підготовка кожного епізоду подкасту починалася з прочитання книги, яка виносилась на обговорення. Під час цього нами робились замітки, виділялись цікаві моменти та цитати. У випадках, коли певні фрагменти були незрозумілі – ми шукали відповіді на власні запитання, аби у повній мірі донести достовірну інформацію до нашої аудиторії.

При виборі книг для обговорення ми зупинялися на творах, котрі, у першу чергу, представляють інтерес для нас, як для авторів проєкту. Це важливо для цікавої подачі інформації та акценту на важливих деталях, які при неувважному читанні через відсутність зацікавленості можна було б не помітити. Також ми звертали увагу на популярність обраних творів у світі та серед української аудиторії.

Після прочитання книг ми писали сценарії до епізодів. Для їх наповнення використовувались різноманітні джерела інформації. У першу чергу, це саме сюжет прочитаних творів. Для доповнення незрозумілих моментів або пошуку додаткової інформації ми переглядали рецензії, відгуки, описи тощо у англomовному та україномовному медіапросторах. Для переказу біографії про письменників, ми переглядали англо- та україномовні сайти, відеоматеріали, та інтерв'ю.

Ще одним джерелом інформації при підготовці матеріалів виступали експерти. Під час написання сценарію ми шукали людей, у яких могли би взяти коментар. Під час їх вибору для нас у пріоритеті було донести до слухачів інформацію простою та живою мовою та створити враження, ніби ми спілкуємось з другом. Ми хотіли подати думки таких самих читачів, як ми самі та як наша аудиторія. Саме тому ми обирали книжкових блогерів, а не літературознавців. Під час пошуку експертів ми переглядали книжкові блоги читачів у соціальних мережах, серед яких Instagram та TikTok. Ми звертали увагу на їх стиль написання та розповіді, на вміння формулювати свої думки, а також чітко та цікаво доносити інформацію до аудиторії. У епізодах подкасту

було важливо подати не лише думку авторки проєкту, а й інших читачів, аби показати різні погляди на історію та зауважити відмінні моменти. Хоча формат проєкту не заперечує участі у ролі експертів науковців у галузі літератури.

У вже створених епізодів подкасту можна почути таких експертів: Юлія Степурська – блогерка, активно веде свою сторінку в Instagram, захоплюється трилерами; Яна Колодич – письменниця та блогерка, переважно, знімає відео для TikTok, де є матеріали про книжкові трилери; Аліна Шиндрик – активна читачка та блогерка в Instagram, де є пости, присвячені книгам у жанрі трилер.

2.4. Особливості оформлення проєкту

Не менш важливим етапом створення презентованого проєкту «Бібліотека мотороші» було його звукове та візуальне оформлення. Нашою метою було створення відповідного звукового образу, який відповідав би подкасту про книжкові трилери. А також ми створили обкладинку проєкту, яка б передала його зміст та атмосферу. Нами було обрано однакові музичні підложки, шуми та заставки, аби створити та закріпити впізнаваність проєкту.

Метою ідеї під час розробки та власне виконання презентованої роботи було створення ефекту присутності у бібліотеці, а також створення загадкової та моторошної атмосфери. Для досягнення такого ефекту ми обрали дві сталі підложки: для розповідей (біографія письменників, опис сюжету книг) та для моментів «присутності у бібліотеці», у яких ведуча подкасту вдає, ніби фізично знаходиться у приміщенні та передає його атмосферу слухачеві. Обидві обрані мелодії досить подібні між собою. Вони спокійні, мінорні, без різких та лякаючих звуків. У якості перебивок нами були обрані додаткові шуми у вигляді звуків шурхіту та перегортання сторінок, кроків, відкриття дверей. Це було зроблено з метою розділити розповідь та сюжет на блоки, а також створити для слухачів ефект присутності. Також для цього ефекту ми не лише сказали, що знаходимось у приміщенні бібліотеки, а й детально описали його, свої дії (як ми ходимо по залу, як шукаємо та беремо книги до рук), а також описали вигляд книг. Ми описали приміщення бібліотеки у загальних рисах без

деталей, аби слухачі могли використати свою фантазію та самостійно уявити його.

Підложки та шуми брались у звукових бібліотеках, на загальнодоступних сайтах, серед яких YouTube Studio, Безкоштовні бібліотеки від Unity тощо.

Перед представленням і у самому кінці кожного випуску лунає коротка мелодія, а саме звук органу. На нашу думку, вона вдало підкреслює початок та кінець епізоду та створює впізнаваність подкасту.

Для більшого занурення у атмосферу бібліотеки та створення враження, ніби ведуча та слухачі дійсно перебувають у її приміщенні, нами були використані звертання до аудиторії. Серед них різноманітні запитання (наприклад, чи читали книгу, чи чули про неї, що думають про неї, чи погоджуються з думками ведучої та експертів), а також прохання поділитись думками у відгуках про епізодів. Окрім цього, такий прийом дозволяє підвищити активність аудиторії та рейтинг подкасту.

Під час створення проєкту окремої уваги ми приділили створенню обкладинки для подкасту. Нами було створено шаблон, який пізніше доповнила деталями художниця. Сама обкладинка має темний фон із графічним шрифтом посередині. На літерах висить табличка «OPEN» (відчинено). Також обкладинка містить зображення шафи з книгами, на якій стоять свічки, створюючи ефект приглушеного світла. Доповнює її зображення павутиння, створюючи моторошну атмосферу. На кожен епізод обкладинка залишається сталою, лише додається текст з прізвищем письменника під заголовком.

Перевагою творчого проєкту є випуск чотирьох епізодів на платформі Spotify. Для просування продукту ми розміщували повідомлення з його описом у соціальних мережах та месенджерах, серед яких Telegram-канали, Instagram та Facebook. Станом на 31.05.2024 на платформі Spotify подкаст «Бібліотека мотороші» має 16 підписників, 12 оцінок із загальним рейтингом 4,9, майже півтори тисячі показів на платформі за останній місяць та 46 разів відтворення за весь час існування подкасту (див. Додаток А). Найвищий рейтинг має

перший епізод (24 прослуховування), другий – 15 прослуховувань, третій – 6 прослуховувань, а четвертий тільки набирає прослуховування.

Також на платформі перший епізод подкасту має три схвальні відгуки, але окрім цього ми отримували їх і у соціальних мережах у вигляді відповідей на пости, та коментарі у особистих повідомленнях. Абсолютно всі з них були позитивні, слухачі писали, що їм було цікаво слухати епізоди і що у них дійсно було враження, ніби вони перебувають у бібліотеці разом з ведучою. Деяка частина аудиторії давала поради, як можна було б покращити наступні епізоди, які ми намагались врахувати. Серед них вирівнювання гучності звуку ведучої та експертів, а також зменшення тривалості коментарів від експертів. Загалом, презентований проєкт отримав позитивну реакцію від аудиторії та схвальні відгуки.

2.5. Технічні і програмні засоби

Для запису презентованого нами подкасту використовувався диктофон смартфона. Через відсутність мікрофону це вплинуло на якість звуку. Але покращити його якість ми мали змогу завдяки програмам аудіомонтажу.

На сьогодні у вільному доступі є безліч програм для монтування аудіофайлів, як безкоштовних так і ліцензійних (платних). Серед найпопулярніших – Audacity, Adobe Audition, Audacity, OceanAudio тощо.

Для монтажу подкасту ми використовували комп'ютерну програму Adobe Audition CC. Це професійний аудіоредактор для обробки аудіозаписів, який підтримує різні види редагування. Саме у ньому ми видаляли зайві моменти в аудіозаписах, склеювали їх між собою, прибирали непотрібні відрізки та звуки, вирівнювали гучність, а також додавали підложки та перебивки.

Пошук безліцензійованих мелодій, підложок та шумів здійснювався завдяки аудіобібліотекам та YouTube Студії. Вони мають широкий вибір файлів, що дозволило знайти необхідні нам аудіозаписи. Публікація змонтованих епізодів у медіпростір здійснювалася завдяки платформі Spotify for Podcasters. Вона дає змогу завантажувати власні проєкти на світовий

аудиомайданчик Spotify і навіть монетизувати їх. Також у власному акаунті можна переглянути статистику подкасту та окремих епізодів, стать, вік та країни прослуховування нашої цільової аудиторії. Окрім цієї платформи, безкоштовна публікація авторських робіт можлива і на інших, серед яких YouTube Music, SoundCloud, Google Podcasts, Apple Podcasts. Вони є досить популярними як в Україні, так і у всьому світі.

Поширення та популяризація презентованого проєкту «Бібліотека мотороші» відбувалися завдяки соціальним мережам та месенджерам, серед яких Telegram-канали, Instagram та Facebook. Для нас ці варіанти були найбільш зручними і ефективними, адже власні акаунти мають уже постійну аудиторію.

2.6. Зв'язок із творчим доробком (портфоліо)

Презентований проєкт пов'язаний із деякими матеріалами нашого творчого доробку. Всього він налічує 26 інтернет-матеріалів різних жанрів та 6 радіоматеріалів. Чотири з шести радіоматеріалів – це, власне, епізоди нашого презентованого проєкту. Інші дві роботи – випуск новин та один епізод іншого подкасту інформаційно-музичного жанру під назвою «Маловідома сторона пісень». Завдяки цим матеріалам на момент створення презентованого подкасту у нас вже був досвід у роботі над подібними радіопроектами. Також були опановані знання та навички роботи у програмах аудіомонтажу, таких як Adobe Audition CC. Серед інтернет-матеріалів також є роботи на теми, дотичні до презентованого подкасту. Один з таких – це підбірка книг у жанрі трилер. Ми створили цей матеріал, аби розповісти аудиторії про деякі з таких творів та подивитись на їх реакцію. Інша публікація – це підбірка українських літературних подкастів. Його мета – популяризація українського медіапродукту та просування у соціальних мережах.

Також для ознайомлення з рівнем читання серед українців, зокрема мешканців Запоріжжя та області, у 2023 році нами було проведене дослідження у рамках проходження практики. Ми створили опитування у соціальних

мережах та поширили його серед 107 респондентів із Запоріжжя та Запорізької області. Згідно з ним, більшість опитаних читають художню літературу (86%), наукову ж обирають 14%. Регулярно читають 28.7% запоріжців, читають, але не часто 62%, а взагалі не читають 9.3%. Причини, з яких люди не читають, різні. Переважно, це брак часу (57.9%). Саме тому для них може стати гарною альтернативою прослуховування 15-тихвилинного літературного подкасту з сюжетом книги та думками людей про неї. Це дослідження і його результати допомогли краще зрозуміти інтереси та потреби нашої потенційної аудиторії. Відповідно, створити більш якісний продукт.

Окрім цього, у рамках проходження практики у 2021 році на радіостанції MAXIMUM ми створили новинні повідомлення та озвучили їх у студії. Це дало нам досвід роботи на станції за мікрофоном.

Більшість інших матеріалів – це публікації в інтернет-ЗМІ, серед яких замітки, інтерв'ю, статті, дослідження, різноманітні підбірки (книги, музика, подкасти). Також є журналістське розслідування, зроблене спільно у команді з 4 людей, на тему «Що відбувається з безпритульними тваринами у Запоріжжі під час війни». Ця робота наприкінці вересня 2023 року перемогла у Всеукраїнському конкурсі журналістських матеріалів «Країна, дружня до тварин» у номінації «Відкриття».

Під час виконання робіт у рамках практик та навчання ми надавали перевагу суспільно важливим темам (тварини, притулки, ЛГБТ+ спільнота, війна, окупація) та культурним темам (музика, книги, читання, мистецтво).

Загалом, проходження навчальних та виробничих практик були досить успішними та корисними. Це дало нам цінний досвід, можливості спробувати себе у різних видах ЗМІ та обрати найкращий варіант для нашої подальшої журналістської роботи. Створення матеріалів, пов'язаних з темою нашого бакалаврського проєкту, дало змогу краще її дослідити, вдосконалити свої навички написання тексту, роботи у програмах монтажу аудіозаписів, а також допомогло у розумінні потреб та інтересів потенційної цільової аудиторії нашого подкасту.

ВИСНОВКИ

Подкасти мають великий попит у сучасному медійному просторі України. Значну частину займають роботи, пов'язані з темою літератури та читання.

Зібравши та проаналізувавши різні джерела, включаючи праці науковців, ми подали визначення поняття «подкастинг», описали вимоги до нього, його особливості та переваги. Також ми визначили, що подкасти поділяють на три жанри, серед яких: інформаційні (радіоінтерв'ю, радіорепортажі), аналітичні (радіокomentarі, радіобесіди) та художньо-публіцистичні (радіофільми, радіопрोगрами). Серед переваг подкастингу над радіо науковці виділяють наступне: слухач може самостійно обрати зручний для себе час, щоб прослухати матеріал; ширший вибір авторських передач.

Також ми визначили, що процес створення подкастів можна віднести до творчості, а самі подкасти – до мистецької журналістики. Вибір тем для створення таких проєктів досить широкий. Серед них велику частину складають літературні подкасти. У них автори знайомлять аудиторію з творами світової та української літератури, а також з письменниками. Для створення подкастів на книжкову тематику автори можуть реалізовувати свої найрізноманітніші ідеї, але при цьому не забувати правила етики. У таких роботах зустрічається подача інформації зі створенням ефекту присутності. Цей спосіб впливає на емоційне сприйняття матеріалу і створює відчуття, ніби слухач знаходиться на місці подія. Саме цікаве наповнення та оригінальний підхід до подачі впливають на популярність подкастів, зокрема літературних. Аудиторія не лише розважається, прослуховуючи їх у вільний час, а й дізнається нову інформацію.

Творчий проєкт складається з 4 епізодів подкасту, кожен з яких присвячений окремій книзі або серії книг у жанрі трилер, а також їх автору. У кожному випуску наявні коментарі експертів. Окрім цього, до кожного епізоду було написано окремий сценарій. Для створення такого продукту нами було досліджено багато джерел, серед яких книги, медіа простір (тематичні сайти,

відеоматеріали, інтерв'ю з письменниками, коментарі від читачів у соціальних мережах тощо) та люди.

Звуковий образ (підложки, шуми та перебивки) для всіх випусків сталий. Це було зроблено з метою створення та закріплення впізнаваності подкасту серед його аудиторії. У епізодах міститься дві підложки – одна для розповідей (біографія письменників, опис сюжету книг), інша – для моментів «присутності у бібліотеці». Кожен епізод подкасту побудовано за однією структурою: анонс подкасту, привітання та короткий опису епізоду, переказ біографії письменника або письменниці, опис сюжету книги та власних думок авторки, коментар від експерта чи експертки, завершення епізоду. Окрім цього, у кожному випуску присутні перебивки у вигляді опису присутності авторки у бібліотеці. Також для досягнення ефекту присутності нами були використані шуми (кроки, відкриття дверей, шурхіт сторінок тощо) та звернення до аудиторії.

Серія подкастів була опублікована на платформі Spotify, а також поширена через месенджери та соціальні мережі.

Перевагою презентованого проєкту є те, що подібних йому в українському медіапросторі дуже мало. Також важливим моментом є те, що ми зацікавлені у покращенні українського подкастингу і готові вдосконалювати презентований продукт.

Поліпшення презентованого подкасту можливе завдяки підвищенню якості звуку, запису власних шумів, запрошенню до розмов письменників тощо.

Творчий проєкт пов'язаний із журналістським творчим доробком, створеним за 4 роки навчання на факультеті журналістики у Запорізькому національному університеті. Під час проходження практик різноманітні матеріали створювалися на культурну тематику, таку як музика, книги, читання тощо. Це як Інтернет-ЗМІ, так і радіоматеріали, у тому числі подкасти. Всього творчий доробок налічує 26 інтернет-матеріалів та 6 радіоматеріалів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гаврилюк І. Подкасти в системі українських інтернет-медіа. *Образ*. 2022. Вип. 1(38). С. 72–79. URL: <http://surl.li/nkweh> (дата звернення: 23.04.2024).
2. Дмитровський О. Типологія українських подкастів – найважливішого сегмента інтернет-радіо. *Теле- та радіожурналістика*. 2015. № 14. С. 149–154. URL: <http://surl.li/ugvit> (дата звернення: 23.04.2024).
3. Доля М. Поговоримо про жанри : трилер. *Букнет*. 29.05.2020. URL: <http://surl.li/ugvrc> (дата звернення: 07.05.2024).
4. Желізняк С. В. Проблематика визначення й класифікації звукового образу в аудіовізуальній культурі. *Культурологічна думка*. Київ : КНУ, 2018. № 14. С. 199–204. URL: <http://surl.li/ugvjd> (дата звернення: 23.04.2024).
5. Іванова А. О. Преса про літературу : номінація, дефініція, методологія. *Наукові записки Інституту журналістики*: зб. наук. пр. / гол. ред. В. Різун. Київ : Вид-во Київ. нац. ун-ту імені Тараса Шевченка, 2008. Т. 33. С. 29–33. URL: <http://surl.li/ugvjt> (дата звернення: 23.04.2024).
6. Кирилова О. Подкастинг як перспективний напрям медіадіяльності. *У медійних наративах : колективна монографія*. Дніпро : Ліра. 2022. С. 77–89. URL: <http://surl.li/brvou> (дата звернення: 23.04.2024).
7. Книгарня «Є» розповіла, які електронні книжки найбільше читають українці. *Читомо*. 22.04.2024. URL: <http://surl.li/ugvkj> (дата звернення: 18.05.2024).
8. Кобилко Н. А. Специфіка злочину як жанрова особливість трилеру. *Шлях успіху і перспективи розвитку (до 26 річниці заснування Харківського національного університету внутрішніх справ)*. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Харків : ХНУВС, 2020. С.239–241. URL: <http://surl.li/ugvlc>

9. Ковтун Н. Літературні подкасти в медіа просторі : тематично-жанрові пріоритети. *Держава і регіони. Сер. Соціальні комунікації*. 2023. № 1 (53). С. 71–79. URL: <http://surl.li/nkkfr> (дата звернення: 23.04.2024).
10. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики : підручник. Київ : Знання, 2006. 628 с.
11. Любченко Ю. В. Інформаційне радіомовлення : навчально-методичний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра напряму підготовки «Журналістика». Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 99 с.
12. Мистецтво. Державне агентство України з питань мистецтв та мистецької освіти. URL: <http://surl.li/ugvpj> (дата звернення: 28.04.2024).
13. Мірошниченко П. В. Аудиторія аудіовізуальних ЗМІ : навч. посіб. Запоріжжя: ЗНУ, 2013. 126 с.
14. Охріменко А.С. Трилер як тип тексту: теоретичний аспект. *Мова і культура*. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2011. Вип. 14. С. 394–401.
15. Словник іншомовних слів. URL: <http://surl.li/ugvmj> (дата звернення: 23.04.2024).
16. Bonini, T. The «Second Age» of Podcasting: reframing Podcasting as a New Digital Mass Medium. 2013. *Quaderns del CAC* 41, vol. XVIII, 21-30. URL: <http://surl.li/ugvnb> (last accessed: 22.04.2024).
17. Bottomley A. J. Podcasting : A decade in the life of a «New» audio medium: Introduction. *Journal of Radio & Audio Media*, 22(2), 2015. P. 164–169. URL: <http://surl.li/ugvnr> (last accessed: 22.04.2024).
18. Hammersley B. Audible revolution. *The Guardian*. 12.02.2004. URL: <http://surl.li/ugvnx> (last accessed: 22.04.2024).
19. Hobson J. How I use it : Podcasts. *Occupational Medicine*, 62(5). 2012. P. 394-394. URL: <http://surl.li/ugvon> (last accessed: 22.04.2024).

ДОДАТОК А

ПРОДАЖІ ВИДАВНИЦТВ

 <p>Ребекка Яррос Четверте крило. Епілея. Книга 1 ★★★★★ 228 оцінок Двадцятирічна Вайолет планує прожити життя серед бджівок. Однак наказ матері, уславленої замісниці королюства, змінює все. Дівчина змушена присягнути до сестри кандидати, які прагнуть стати герцогами Наварри - вершниками на драконах.</p> <p>750 680 грн До кошика</p>	 <p>Убивство Роджера Екroyда ★★★★★ 1 оцінка Ерноль Пуаро береться за чергове розслідування. Проте цього разу випадок здається детективну надзвичайно банальним: в англійському містечку помирає дехто ніс Феррас, заможна вдова. Читати далі »</p> <p>550 230 грн До кошика</p>
 <p>Н. Горібі Фанат ★★★★★ 7 оцінок Роб - затятий меломан, який керує власним напівзбанкрутілим музичним магазином у Лондоні. Роба тільки-но винула дівчина, Лора, - йому водночас і прикро, і прісно відчуті себе вільним. Читати далі »</p> <p>350 320 грн До кошика</p>	 <p>Рейвен Кевінді Бліс ★★★★★ 85 оцінок <i>Увага! Подвійна сексуального характеру або інші порушення в масових об'єктивних. Продаж неможливим заборонено. Продаж заборонено до вичерпання об'єктивних.</i> Палац, підлога, киліка - усе, до чого він торкається, стає золотим. Навіть я - Аурін. Король Мідас врятував мене, а як подяку отримав мій серце. Я рада стала його бранкою, бо повністю довірився своєму володарю. Читати далі »</p> <p>350 350 грн До кошика</p>
 <p>А. Крісті Убивство - це легко ★★★★★ 8 оцінок Поліцейський Люк Фіцджеральд приїхав поїздом у Лондон. Як це часто буває, він заводить розмову зі своєю популярною ніс Пінкертон, яка їде у Шотланді-Ярд, щоб пошукати про серію таємничих об'єктів у провінційному містечку Віквуд. Читати далі »</p> <p>350 230 грн До кошика</p>	 <p>Люко Дашев Спадок ★★★★★ 54 оцінки Відомий архітектор Гнат Куроган мешкає врозішаному настику під Києвом. Незабаром він святкує своє 88-річчя, тож до нього прийдуть сини та онука - нібито щоб привітати. Проте гості сподіваються лише на одне. Читати далі »</p> <p>440 400 грн До кошика</p>
 <p>А. Крісті Убивство Роджера Екroyда ★★★★★ 3 оцінки Ерноль Пуаро береться за чергове розслідування. Проте цього разу випадок здається детективну надзвичайно банальним: в англійському містечку помирає дехто ніс Феррас, заможна вдова.</p> <p>550 230 грн До кошика</p>	 <p>Т. Геррітсен Хірург. Книга 1 ★★★★★ 140 оцінок <i>Увага! Подвійна сексуального характеру або інші порушення в масових об'єктивних. Продаж неможливим заборонено. Продаж заборонено до вичерпання об'єктивних.</i></p>

Рисунок А.1 – Топ продажів на сайті видавництва «КСД» станом на 05.05.2024

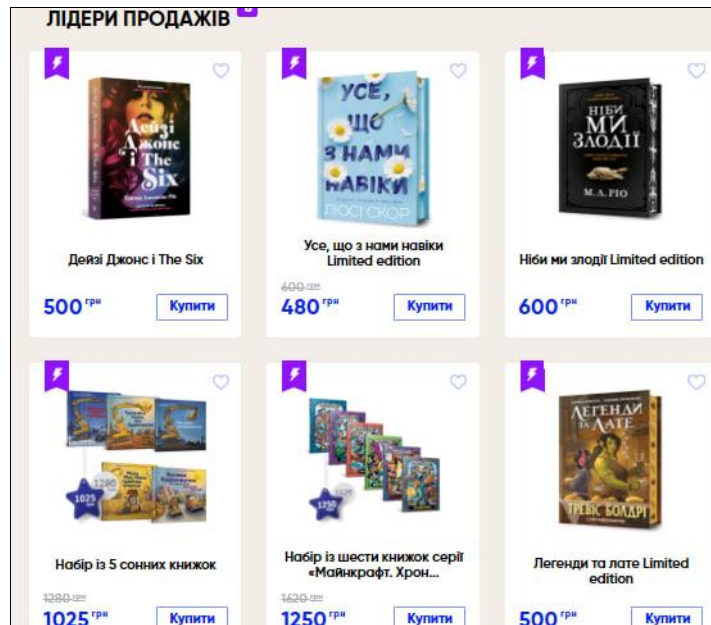

Рисунок А.2 – Топ продажів на сайті видавництва «Artbooks» станом на 05.05.2024

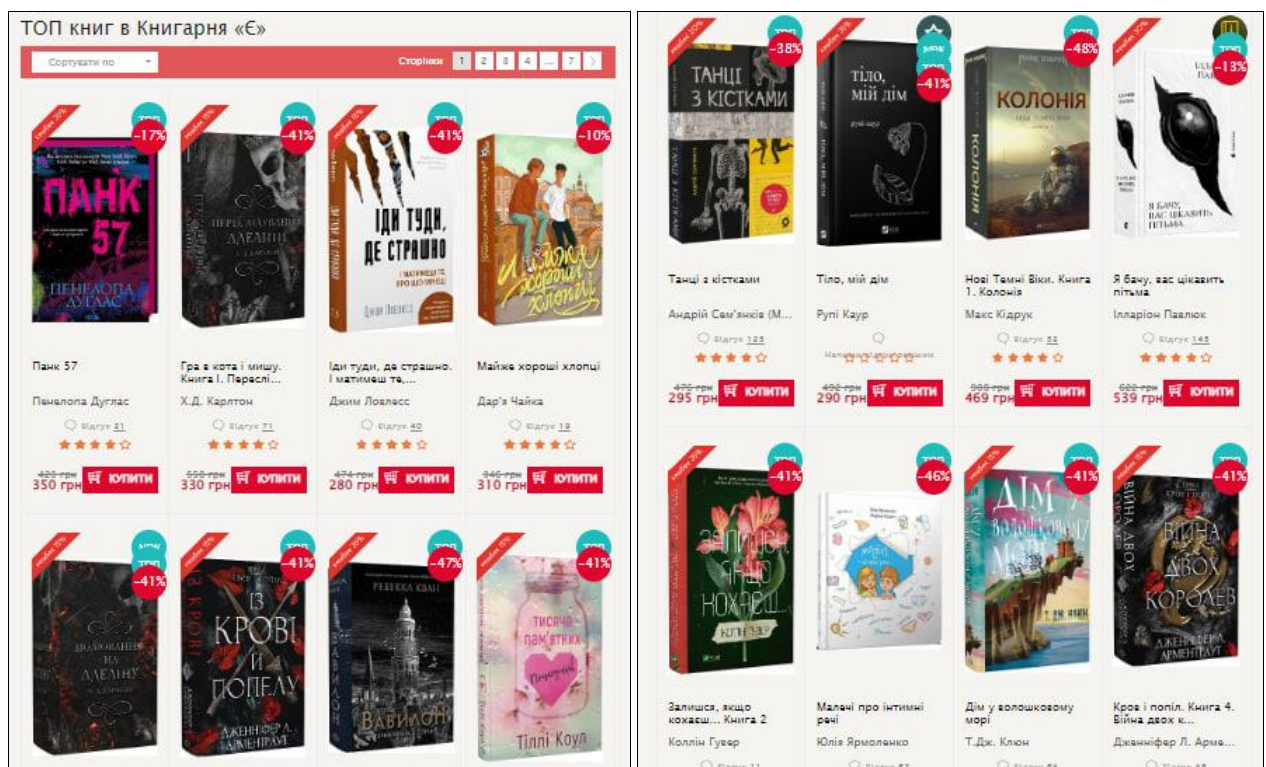

Рисунок А.3 – Топ продажів на сайті «Книгарня Є» станом на 05.05.2024

ДОДАТОК Б
АУДИТОРІЯ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОДКАСТУ «БІБЛІОТЕКА
МОТОРОШІ»

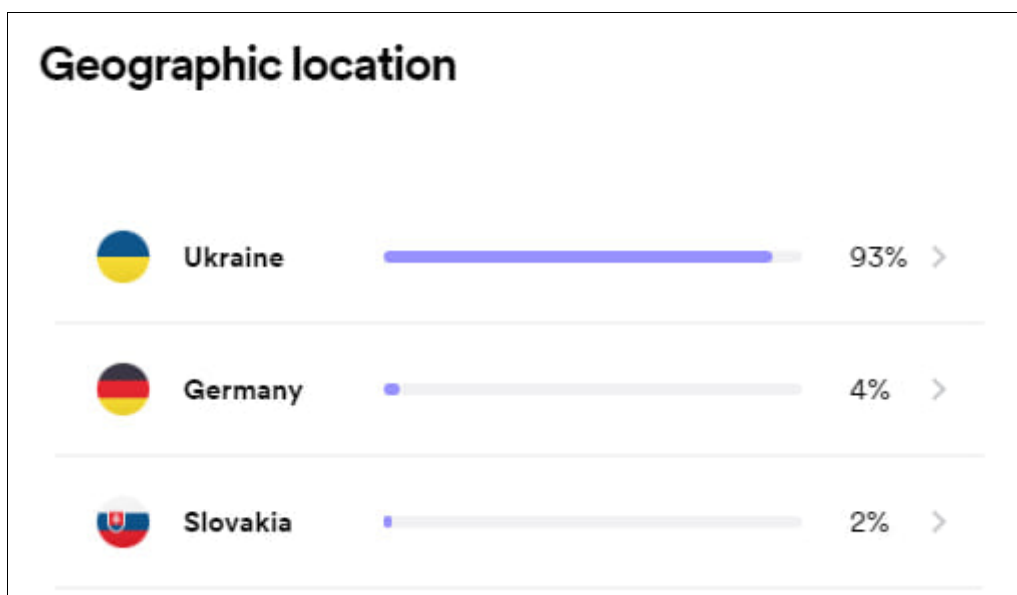

Рисунок А.4 – Географічне розташування слухачів подкасту «Бібліотека мотороші» на платформі Spotify станом на 31.05.2024

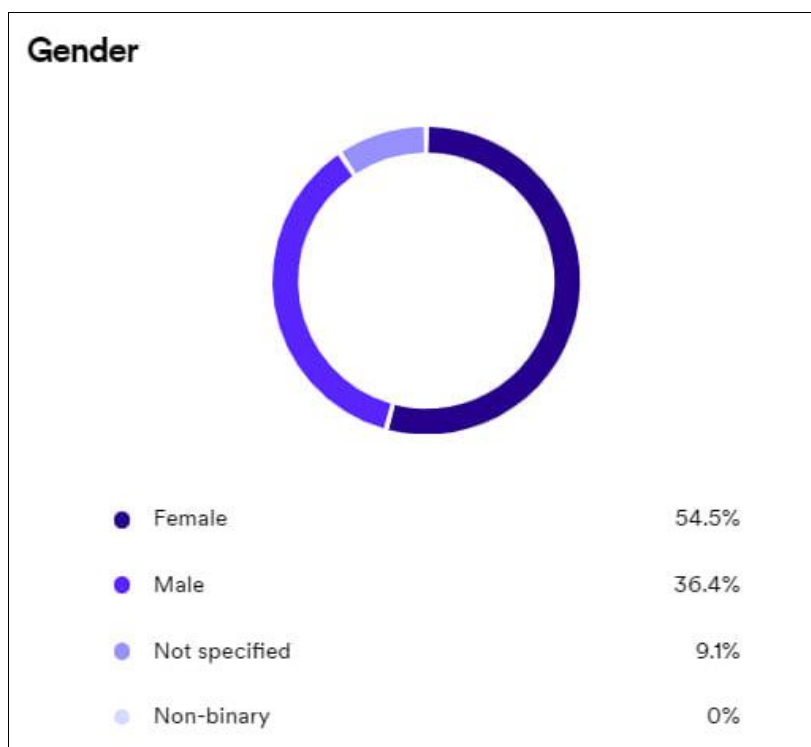

Рисунок А.5 – Стать слухачів подкасту «Бібліотека мотороші» на платформі Spotify станом на 31.05.2024

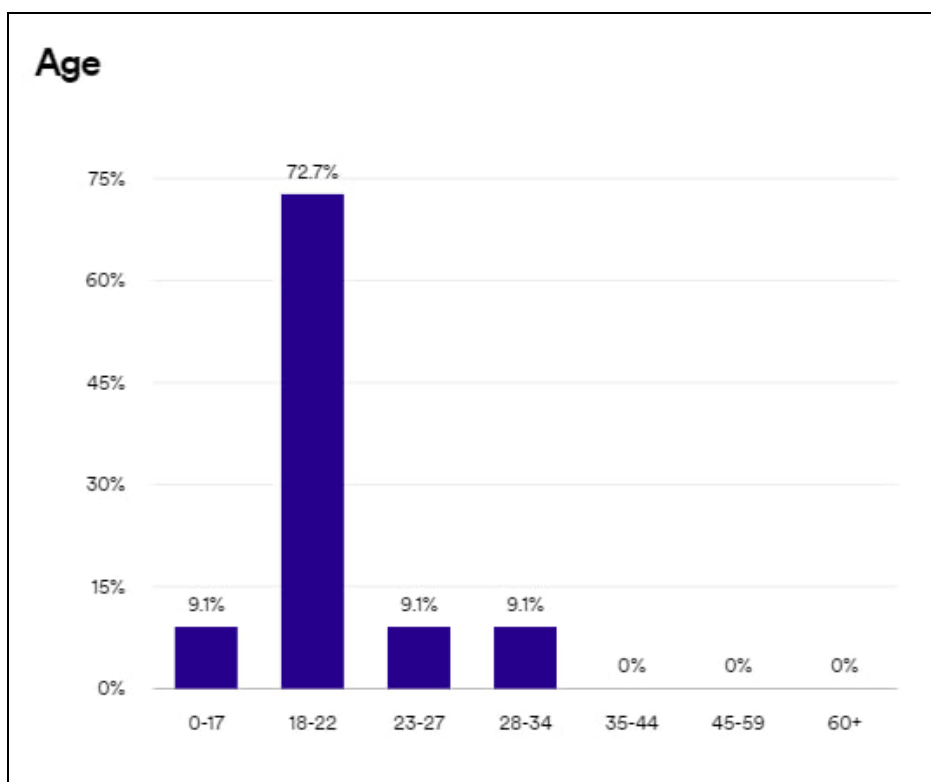

Рисунок А.6 – Вік слухачів подкасту «Бібліотека мотороші» на платформі Spotify станом на 31.05.2024

Plays ⓘ	Plays per episode ⓘ	Audience size ⓘ	Spotify impressions ⓘ	Spotify followers ⓘ
46 All-time	4 On average	3 Last 7 days	1,383 Last 30 days	16

Рисунок А.7 – Загальна статистика по всім епізодам подкасту «Бібліотека мотороші» на платформі Spotify станом на 31.05.2024

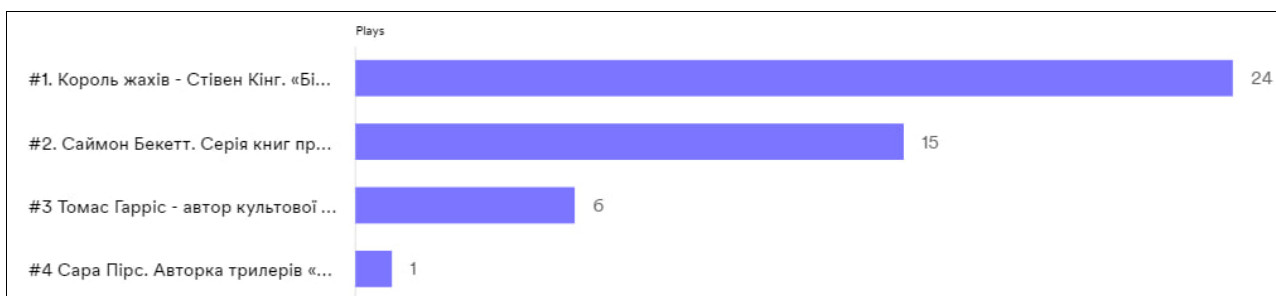

Рисунок А.8 – Статистика кількості прослуховувань по кожному з епізодів подкасту «Бібліотека мотороші» на платформі Spotify станом на 31.05.2024

ДОДАТОК В

СЦЕНАРІЙ МАТЕРІАЛІВ, СТВОРЕНИХ У МЕЖАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

Епізод №1: Король жахів – Стівен Кінг. «Біллі Саммерс».

Загальний хронометраж: 18 хв. 21 сек.

Основний текст	Звукове оформлення
Початок-введення	
<p>Ведуча: Всім привіт. Мене звати Ліза Чичика і я ведуча подкасту «Бібліотека мотороші». Оскільки це перший випуск, я трішки поясню про що він. «Бібліотека мотороші» – це серія подкастів про книги, написані у жанрі трилер. Трилер – це жанр, який викликає у аудиторії почуття напруженості, хвилювання та страху. Як правило, такі історії без фентезі-елементів. Вони описують реальний світ та розкривають темну сутність людства. І саме від цього кров холодне у жилах. Елементи трилера є у багатьох творах інших жанрів. Наприклад, у детективах. Проте, у трилерах герой намагається не лише розкрити справу та дізнатися правду, а й попередити нові злочини. Твори у цьому жанрі тримають читача у напрузі до останньої сторінки. До речі, такий прийом називається саспенс. Він створює моторошну атмосферу, напружене очікування та передчуття чогось жахливого.</p> <p>У «Бібліотеці мотороші» я буду розповідати про авторів, що пишуть у жанрі трилер та про їх твори. А також тут будуть коментарі книжкових блогерів, експертів чи просто літературних фанатів. Ми будемо розмовляти про письменників та намагатись визначити феномен жанру трилер.</p> <p>У першому епізоді цього подкасту я розповім вам про короля жахів – Стівена Кінга. Ми розглянемо його роман під назвою «Біллі Саммерс». Також я поспілкуюся з книжковою блогеркою Юлею Степурською. Тож, приємної подорожі до «Бібліотеки мотороші».</p> <p>Ми розглянемо два його романи у жанрі трилер. Перший називається «Біллі Саммерс», а другий – «Довга хода». Також я поспілкуюся з книжковою блогеркою Юлією Степурською. Тож, приємної подорожі до «Бібліотеки мотороші».</p>	<p>Звук органу Підложка 1</p>
Початок. Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Ось вона... величезна зала бібліотеки. Навколо мене купа полиць з книжками. Тут є і сходи на другий поверх, і вишукані меблі, і місця для читання. А головне – тиша. Те, чого так не вистачає у міській метушні. Оскільки, я тут вперше, то без допомоги ніяк. Працівниця бібліотеки проводить мене до необхідних полиць. Піднімаю голову і бачу напис «трилери». Чудово. Це саме те, за чим я сюди прийшла. Автора довго шукати не довелось, адже я точно знаю, хто мені потрібен – Стівен Кінг. Рука потягнулась до книги. Дивно. Король жахів у розділі з трилерами. Хм, а що взагалі про нього відомо?</p>	<p>Підложка 2 Звук кроків</p> <p>Шурхіт сторінок</p>
Біографія. Стівен Кінг	

<p>Ведуча: Стівен Кінг – американський письменник сучасності, про якого знає весь світ. Він автор більше двох сотень творів у стилях жахи, містика та трилери. За мотивами робіт Кінга знято безліч фільмів та серіалів. Я думаю, що багато з вас чули про роботи під назвами «Воно», «Втеча із Шоушенка» та «Сяйво». Всі вони є екранізаціями творів письменника. Взагалі, Стівен Кінг почав писати у 7 років. Проте, тоді це не було чимось серйозним. А під час навчання в університеті він познайомився з Табітою, своєю майбутньою дружиною. Згодом саме вона допомогла Стівену розпочати його письменницьку діяльність. Свій перший роман Кінг визнав невдалим та викинув у сміття. Але Табіта прочитала цей матеріал і змусила свого чоловіка дописати книгу. Він її послухав і вже через декілька років роман видали. Це була «Керрі». Історія, де найстрашнішими монстрами виявляються звичайні люди. Люди, жорстокість яких не має меж. Саме з цієї книги і почалася слава письменника.</p> <p>Цікаво, що його називають королем жахів через співзвучність із прізвиськом. Адже Кінг з англійської перекладається як король. Ну і звичайно через те, що він пише у жанрі горагоррор. До речі, деякі романи Стівен Кінг видав під псевдонімом Річард Бахман. Як сказав сам автор, ці роботи відрізняються особливою жорстокістю та психологічним навантаженням. А через величезну кількість творів, цілком можливо знайти щось для себе, навіть якщо ви не є фанатами жахастиків.</p> <p>Моє знайомство зі Стівеном Кінгом відбулось десь років у 13 років. Тоді я попросила у знайомих почитати якусь його книгу. Мені сказали, що це не найкращий автор для дитини. Але все ж дали книгу з назвою «Безсоння». Я її так і не закінчила, бо випадково прочитала останнє речення на останній сторінці. Це був просто величезний спойлер. Зазвичай, вони тільки підігрівають мій інтерес, але то було занадто. Потім я почала роман «Мішок з кістками», який також не дочитала. І приблизно у той період я переглядала його екранізації. Точно пам'ятаю, що серед них були «Керрі», «Куджо» та «Кладовище домашніх тварин». А із прочитаних робіт Стівена Кінга мені найбільше сподобались «Аутсайдер» та «Біллі Саммерс». Саме другу книгу я і тримаю в руках. Час її відкрити.</p>	<p>Підложка 1</p> <p>Шурхіт сторінок</p>
Книга «Біллі Саммерс»	
<p>Ведуча: Хочу зауважити, що надалі можуть бути спойлери, хоча я спробую розповісти без них. Повірте, ця книга варта того, аби ви особисто її прочитали. Роман «Біллі Саммерс» вважається нетиповим для короля жахів. На його сторінках ви не знайдете ані примар, ані монстрів. Хіба що у людському нутрі. Чоловік на ім'я Біллі Саммерс є найманим кілером, котрий пройшов іракську війну. Проте, у нього є принцип: він бере замовлення лише на поганих людей. Зрештою, Біллі вирішує назавжди закінчити цю брудну роботу. Але чоловіку надходить останнє замовлення з надто гарною оплатою. Кілер не може від такого відмовитись, тож приймає його. І ось, коли справу виконано, замовник не поспішає платити за роботу. І якби ж у цьому була головна проблема. Біллі розуміє, що люди замовника починають полювання на нього самого. Пастка. Його підозри підтвердились. Він змушений ховатись. Та більше того – помститись.</p>	<p>Підложка 1</p>

<p>Книга досить велика. У ній 600 сторінок. Але читається вона не дуже складно. Особисто мені сподобалось розкриття характерів героїв. Кінг досить вдало показав їх минуле та особисту внутрішню боротьбу. Наприклад, колись Біллі Саммерс хотів стати письменником, але не склалось. Проте, під час виконання останнього завдання, він зміг спробувати себе у цій ролі. Щоб не видати себе, Біллі прикидається звичайним письменником-початківцем, котрий працює над книгою. І для більшої реалістичності він дійсно починає її писати. У ній кілер вирішив переказати своє минуле. Велика увага приділяється саме його службі в Іраку. Цікаво, що текст, написаний Біллі, подається як окрема розповідь. І вона виділяється іншим шрифтом. Тобто, це така собі книга у книзі. Минуле Біллі допомагає читачеві краще зрозуміти його дії та проникнутись персонажем. Ми бачимо, що головний герой не є суто поганим хлопцем. Він – звичайна людина, котра багато через що пройшла.</p> <p>Якщо говорити про самого Біллі Саммерса, то я вважаю його одним із найкращих книжкових персонажів. Зараз поясню чому. Але зауважу, що це суто моя думка. У Біллі є дві сторони. Першу він показує світу. Це його «тупе я», як він сам називає. Друга – читач бачить, що це «я» зовсім не тупе. Біллі – розумний чоловік із багатим життєвим досвідом. Він здатний холодно мислити, планувати та співчувати.</p> <p>А тепер детальніше про співчуття. Десь у середині книги Біллі випадково рятує життя дівчині на ім'я Еліс. У той час він вже ховався від людей замовника. Через це йому не можна було показуватись на вулиці зайвий раз. Але дівчину просто викинули із машини під будинком, де ховався кілер, та залишили помирати під зливою. І перед Саммерсом постав складний вибір: зробити вигляд, що він нічого не бачив, або ж ризикнути власним життям та врятувати незнайомку. Він обрав другий варіант.</p> <p>Окремої уваги заслуговують стосунки між Біллі та Еліс. Я би назвала це вірністю, чистою любов'ю та здатністю жертвувати собою заради іншого. Читаючи книгу, ви зазираєте у закутки людської душі. І у цій історії досить легко поставити себе на місце героїв. Але уявити, що б ви обрали – набагато складніше.</p> <p>Роман «Біллі Саммерс» – це приклад класичного трилера. Без елементів містики чи жахів. Ця глибока історія підштовхує задуматись над тим, чи дійсно світ ділиться лише на чорне та біле. Ну а також вона доводить, що Стівен Кінг може писати не лише фантастику.</p>	Шурхіт сторінок
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Відклавши книгу, я побачила за столом дівчину. Це книжкова блогерка Юля Степурська. У неї в руках книга, дуже схожу на мою. І я розумію: це щось із Кінга. Наважуюсь підійти та почати розмову. Мене цікавить, чим її зачепив цей письменник і що вона думає про нього, як про автора трилерів.</p>	Підложка 2 Звук кроків
<p>Експертка: Почну з основи основ, так би мовити: чому мені подобається Кінг, чим він мене зачепив свого часу. Але я вважаю, перед тим як говорити про Кінга, треба вставити такий дисклеймер про сам жанр жахів як такий в літературі.</p> <p>Творіння трилерів та горорів. Я буду говорити про ці два жанри</p>	Підложка 1

споріднено, тому що вони доволі таки дотичні один до одного. Тому ми завжди маємо на увазі гарний та деталізований сюжет в книгах, тому що цей жанр потребує максимально пропрацьованості. Якщо ми, наприклад, візьмемо ромком і побачимо от тут банальний клішований сюжет, нічого особливо цікавого, але ми беремо цю історію апріорі для того, щоб розгрузити мозок. Тому багато людей ведеться на романтичні історії, які доволі таки, не скажу що не цікаві, але клішованні, уже не один раз, не одне десятиріччя. І їм це подобається, навіть не дивлячись на те, що сюжет, м'яко кажучи, не вражає.

Але коли ми доходимо до таких більш серйозних, але напевно тяжких жанрів як трилер та горор, ми маємо за мету тримати себе в напрузі всю історію, а якщо книга буде максимально непропрацьована і банальна в плані сюжету, то гарного горору чи трилеру у нас не вийде. Тому що елемент жахів не працює окремо від поганого сюжету. Кінг в своїх роботах показує обидві сторони медалі. По-перше, у нього є роботи, які чудово демонструють те, що коли ти берешся за жанр жахів і знайомишся, починаючи з Кінга, він показує наскільки важливі людські фактори в історії. Навіть якщо це буде історія про якогось монстра, про готель, про привидів. Завжди першочергово стоїть людський фактор і монструозність в людських діях.

Власне кажучи, за оцю оригінальність в плані того, що у Кінга монстрами є не якісь почвари, а саме люди, я полюбила його як письменника. Звісно, в нього є невдалі роботи. А невдалі вони, як на мене, через те, що в більш такому поважному віці Кінг хотів зробити книги, які приближені до сучасного покоління. Тому почав вживати такі сюжетні лінії, повороти, деталі, які йому самому не подобаються. От наприклад візьмемо той факт що Кінг сам по собі технофоб – він дуже ненавидів мобілки і все що пов'язано з новітньою технікою, але в своїх романах він це завжди вплітає. І відчувається при читанні така штука, що Кінгу самому це не подобається. От його романи які чіпляють події 70х 50х, вони більш атмосферні і більш живі, я можу назвати це так.

Кінг доволі гарний і непересічний автор трилерів, чому так? Я можу сказати, що це впливає з тези яка була озвучена вище – що жанр трилеру і горору споріднений. Адже без елемента напруги та елемента нагнітання сюжету горор не вийде. Якщо говорити про улюблену мою роботу Кінга в цій сфері, то це однозначно «Мізері».

Для того щоб краще, напевно, донести думку стосовно цього твору, треба звернутися до історії «Мізері» у цілому. Кінг писав цю історію, коли боровся зі своїми залежностями: він був алкозалежний, наркозалежний, і от йому хотілося створити антагоніста, який уособлював би їх. І такою жіночкою стала Енні Вілкс – головна героїня «Мізері». Вона – колишня медсестра, яка страждала від маніакально-депресивного розладу. І от, виходячи з того, як у неї змінювались фази, можна провести паралель з тим, як людину губить її залежність. Але, думаю, від цього ми відійдемо, бо багато часу займе це все пояснювати.

І загалом враховуючи, що Кінг хотів пояснити взаємодії залежностей людини, ми маємо в результаті лише двох героїв історії. Енні Вілкс – медсестра, яка була дуже захоплена творчістю письменника Пола

<p>Шелдона, і власне кажучи цей письменник, який потрапив в автомобільну аварію у горах де його знайшла Енні, і приволокла у свій будинок, де згодом знушалася, лікувала. І згодом робила багато цікавих речей, але будемо спойлерити. І от здається, що створити трилер, де напругу між двома персонажами – це просто, адже нам не треба розпилятися на інших персонажів, на інші сюжетні лінії. Але можу сказати, що Кінг проробив велику роботу, тому що зробити таку сюжетну лінію тільки між двома персонажами, створити динаміку, створити неабияку напругу, відчуття дискомфорту і страху це дуже нелегко. Я читала колекціонера Фолкнера. Ну по сюжету доволі такі схожі. Є викрадач, жертва, але такої напруги та відчуття безвиході там немає.</p> <p>І от через те, що Кінг зміг протягнути цю напругу та неспадаючу динаміку протягом 400х здається сторінок, то для мене це шедевр трилеру та шедевр доробку самого Стівена.</p> <p>Якщо ми будемо говорити про жанр трилерів узагальнено, то, напевно, перший письменник, якого я хотіла виділити у літературному жанрі, то це Томас Гарріс. Його тетралогія про Ганнібала – це просто приклад якісного трилеру. Я читала цю книгу, коли мені було 16 років, 18 років і зараз в 20 років перечитала. І кожен раз я дивуюсь неймовірній здатності Гарріса створювати антагоністів, маніяків, яким ти співпереживаєш, а потім сидиш після прочитання дивишся в стіну і не можеш зрозуміти, чому ти хочеш їм переживати. Тому що це не завжди люди з емоційними історіями з дитинства, з таким бекстейджем незвичним. Це просто маніяки, яких створює Гарріс, і яким ну хочеться вірити, що вони невинні, що вони роблять це не з власної волі. Психологічна складова цих книг вражаюча.</p> <p>І от я читала таки доволі багато трилерів, тому що мені подобається цей жанр, але от таку відмітину лишили саме «Мізері» та тетралогія про Ганнібала.</p>	
<p>Ведуча: Попрощавшись з Юлею, я вирушила до виходу. Але повернусь у бібліотеку вже зовсім скоро.</p>	<p>Підложка 2 Звук кроків</p>
<p>Завершення</p>	
<p>Ведуча: Ось такий він, перший візит до «Бібліотеки мотороші». Дякую всім, хто слухав цей випуск. І окреме дякую тим, хто був поруч під час його створення. Нагадаю, що в бібліотеці з вами була я, Ліза Чичика. Ну а на полицях ще багато книг. Тож, до зустрічі у наступних епізодах.</p>	<p>Підложка 1 Звук органу</p>

Епізод №2: Саймон Бекетт. Серія книг про антрополога Девіда Гантера.

Загальний хронометраж: 16 хв. 52 сек.

Основний текст	Звукове оформлення
<p>Початок-введення</p>	
<p>Ведуча: Привіт! Мене звати Ліза Чичика і я ведуча подкасту «Бібліотека мотороші». Нагадаю, що тут я розповідаю про письменників та їх книги у жанрі трилер.</p> <p>Це другий епізоді подкасту і у ньому ми поговоримо про Саймона Бекетта. І про його серію кримінальних романів. У ній</p>	<p>Звук органу Підложка 1</p>

<p>головним героєм виступає судовий антрополог Девід Гантер. Особисто я у захваті від цих книг. Серйозно, це одне з найкращих, що ставалося зі мною у книжковому житті. І стосовно цієї серії я поспілкуюся з букблогеркою та письменницею Яною Колодич. Тож, сподіваюсь, що вам буде цікаво. Присмної подорожі до «Бібліотеки мотороші».</p>	
Початок. Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Відчинивши двері, повертаюсь до вже знайомого приміщення. Я майже одразу пригадала, де знаходяться стелажі з трилерами. Цього разу мені захотілось прочитати щось судово-медичне. І завдяки Інтернету знаю, що у такому стилі пише Саймон Бекетт. Тож, на полицях шукаю саме його прізвище. Таак... о. Знайшла. А ось зараз мені стало цікаво, чи багато людей про нього знають. Особисто я про цього письменника чула не багато, але дещо розповісти можу.</p>	<p>Підложка 2 Звук кроків Звук відкриття дверей Шурхіт сторінок</p>
Біографія. Саймон Бекетт	
<p>Ведуча: Саймон Бекетт – сучасний британський письменник та журналіст. Він автор популярних детективів та трилерів. Його книги видаються мільйонними накладами у всьому світі. Проте, до того, як стати письменником, Бекетт викладав англійську мову в Іспанії. Також він грав у декількох музичних групах. Але це не стало заняттям всього його життя. Життя... Хм... Ніколи не знаєш, куди і як воно повернеться. Це я до чого... Під час роботи журналістом-фрилансером, Бекетт проводив дослідження для статті в Daily Telegraph. Для цього він відвідав Антропологічний дослідницький центр Університету Теннессі. Коротша і неофіційна назва – трупна ферма. Звучить лякаюче, знаю. Але я спробую пояснити, що воно таке. Це така собі лабораторія під відкритим небом, у якій досліджують людські тіла після смерті. Якщо що, університет їх отримує від донорів. Така практика цінна для студентів та співробітників правоохоронних органів. Тіла забезпечують навчання та професійну підготовку у цій галузі. Так ось. Бекетт спостерігав та брав участь у дослідженнях. І під час цього він надихнувся на створення головного героя для своїх майбутніх книг. А саме на персонажа антрополога Девіда Гантера. Але детальніше про це я розповім трішки пізніше.</p> <p>На сторінках своїх книг Саймон Бекетт створює дійсно непередбачувані сюжети. А доповнюють їх детальні описи злочинів. Взагалі, про письменника я дізналась не так давно. Можливо, десь у кінці літа. До речі, із буктоку. Мені так сподобались його твори, що тепер я раджу їх всім навколо. Ну що, а тепер детальніше про самі книги? Нумо подивимось, що там на полиці.</p>	<p>Підложка 1</p>
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Знову кидаю погляд на стелажі. Вже бачу характерний чорний корінець із червоними літерами. О, так тут є декілька книг із цієї серії. Цікаво. Беру одну з них до рук і її назва «Хімія смерті». А на обкладинці зображено муху. Оригінально. Навіть здогадуюсь, до чого вона тут. А на іншій книзі зображено черепу і це роман «Записано на кістках». Вражає. О, тут ще і третя книга. «Шепіт мертвих». Не менш моторошна назва. Ну що, час зазирнути у середину.</p>	<p>Підложка 2 Звук кроків Шурхіт сторінок</p>
Серія книг про Девіда Гантера	

Ведуча: Серія трилерів про Девід Гантера складається з шести книг. В Україні поки що надруковано лише три. Я їх прочитала, і що можу сказати... У мене залежність! Я так сильно ще не чекала на якісь книги, як на переклад цих. Взагалі, моє захоплення почалося з невеличкого уривку, який я побачила у ТікТоці. Тоді я зрозуміла, що дуже хочу це прочитати. На сайті видавництва її вже не було у наявності. Проте, я як раз збиралась у Запоріжжя по справам. І, звичайно ж, не оминула книжковий. І знаєте що? Забрала останню книгу звідти! Ну вона точно чекала на мене. Це доля, друзі. А тепер про все по порядку. Зауважте, що надалі будуть спойлери.

Я вже згадувала, що письменник надихнувся на створення книг після візиту до Трупної ферми. Це цікавий факт, адже вона згадується у самій історії. А сюжет третьої книги взагалі побудовано навколо цього дослідницького центру. Оскільки це серія, всі частини пов'язані між собою. Проте, окремо їх також можна читати. Але знайомство зі всією історією допоможе краще зрозуміти сюжет та персонажів. Центральним героєм є чоловік на ім'я Девід Гантер. Він працює судовим антропологом і знає все про функціонування тіла людини після її смерті. Визначити статуру, причину та час смерті тощо. Все це входить в коло його можливостей. За словами автора, цей персонаж є вразливим і дуже людяним, але водночас він авторитетний професіонал своєї справи. І я погоджуюсь з цим. Взагалі, мені дуже подобаються реалістичні герої. А Гантер якраз такий. І з кожною наступною книгою він розкривається ще більше.

Кожна частина – це нові злочини та їх розслідування. Все починається з «Хімії смерті». У ній автор знайомить читачів із головним героєм. І на початку ми про нього дізнаємось небагато. Через аварію Девід втратив дружину та доньку. Кинув свою роботу антропологом у Лондоні. Переїхав у маленьке містечко. І лише через ену кількість сторінок ми розуміємо, чому він так вчинив. У кожному тілі Девід бачив своїх рідних. Це заважало йому працювати. І саме через це він спробував втекти. Але в першу чергу це була втеча від самого себе. Здавалось би. Маленьке містечко, його там ніхто не знає, працює собі терапевтом і намагається впоратись із втратою. Але ж ми трилер розглядаємо. Тут не може бути все так просто. Від минулого далеко втекти не вдалось. Адже у цьому містечку відбулося жахливе вбивство. Тіло жінки знайшли спотвореним. Їй в спину вставили лебедині крила. До речі, цей момент мені нагадав епізод із серіалу «Ганнібал». Там головний герой теж зробив своїм жертвам «крила». Спочатку Девід не хотів допомагати слідчим, щоб знову не згадувати минуле. Але викрадення другої жінки змусило його передумати. І ось він не надто охоче надав свої послуги і думав, що все закінчилося. Але що? Ми у трилері. Все стало ще гірше, коли викрали жінку, в яку Гантер зміг знову закохатись.

Ведуча: Невеличка пауза. Якщо ви читали цю серію, то напишіть у коментарях, чи сподобалось вам. А якщо чуєте про неї вперше, то чи зацікавила вона вас? Ну все, продовжуємо.

Шурхіт сторінок

Шурхіт сторінок

Ведуча: Варто зауважити, що ці книги можуть шокувати. У них досить детально описується процес розкладання тіл та жахливі деталі вбивств. Я вже багато років читаю таку літературу і мене складно вразити. Але Бекетту це вдалось. Справді моторошно мені стало, коли

<p>одна із жертв прийшла до тьми у темному приміщенні. Жінка на дотик спробувала зрозуміти, де вона знаходиться. Але наштовхнулась на трупи тварин та птахів, які були підвішені до стелі. У мене орнітофобія, це боязнь птахів, і мене просто такі дрижаки пробрали на цьому моменті. Фу!</p> <p>Цікава фішка цих книг у тому, що вони містять розділи не лише від обличчя головного героя. У першій частині є епізоди, які розповідає одна із жертв. А у третій додатковим оповідачем виступає сам вбивця. До речі, про цю книгу. Називається вона «Шепіт мертвих» і мені дуже нагадала твір «Червоний дракона» Томаса Гарріса. Прям були моменти, на яких я думала: «Та це ж було вже». Але ні, це не погано. Мені навпаки так цікавіше. Знаходити якісь відголоски улюблених історій, порівнювати їх. А ось ця оповідь від особи маніяка допомагає краще зрозуміти його дії.</p> <p>Я вважаю цю серію дійсно цікавим та якісним трилером. Повороти сюжетів – несподівані та не клішовані. А головний герой дуже реалістичний. Автор показує читачеві його переживання, зльоти та падіння. Ми ніби проживаємо всі труднощі разом із ним. Якщо вас не лякають жорстокі та моторошні книги, то я дуже раджу до прочитання цю серію.</p>	
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Ставлю книги на полицю і думаю, з ким би їх обговорити. Поруч бачу дівчину і вирішую підійти до неї. <i>Звуки кроків.</i> Можливо, вона читала їх. Починаю розмову і розумію, що мої здогадки виявились правильними. Це блогерка та письменниця Яна Колодич. Їй теж є що сказати про цю серію. Обережно, бо далі Яна розповість про фінал кожної з перших трьох книг.</p>	<p>Підложка 2 Шурхіт сторінок</p> <p>Шурхіт сторінок</p>
<p>Експертка: Усім привіт. Я фанатка Бекетта це однозначно. Зазвичай купую книги більше, аніж читаю. І деякі з них чекають свою чергу місяцями, якщо не роками. Але після «Хімії смерті» другу частину я купила щойно вона з'явилася у продажу і читала одразу. Це вже щось та значить. Чому мене взагалі зацікавила «Хімія смерті», бо у новинках КСД я просто побачила якийсь детективчик. Назва цікава, обкладинка крута, анотація сподобалась. І я вирішила, що мені це треба. Я тоді ще навіть не знала, що це серія.</p> <p>Деякі люди називають «Хімію смерті» нудною, але я навпаки закохалась у стиль автора з першої ж частини. Тут чудово поєднані елементи класичного детективу, де наш герой ходить по крупинкам збирає інформацію, веде розслідування, та прийоми трилерів. Коли у героя є минуле і теперішнє, майбутнє то вже під питанням. У цілому він знаходиться в соціумі, де постійно щось відбувається. І як основна фішка Девіда Гантера, те, що він у цих історіях не є головним детективом, тобто, по факту, він не детектив. Він антрополог. Тобто, він дізнається інформацію у трупів і являється радше консультантом. Але при цьому відіграє майже головну роль у розслідуванні.</p> <p>Любовна лінія у трилерах – це моє особливе коханнячко. Типу, це завжди буде боляче, але воно того варте. І далі буде спойлер. Як би я не шипперила Девіда і Дженні у першій частині, було надто очевидно, що ці стосунки довго не проживуть. Але Дженні крута.</p> <p>І як вишенька на торті, це буде спойлер до фіналу першої частини, я просто сиділа з таким кам'яним лицем, коли Генрі встав з</p>	<p>Підложка 1</p>

візка, бо ось цей сюжетний твіст досі у моєму особистому топі десь там на вершині серед усіх книг. Тобто, про отого другого садівника, Том, здається, я з першої сторінки сказала типу «оце будеш ти». Підозри у мене періодично змінювались, але я була впевнена, що він тут замішаний. Хоча я бачила відгуки, що для когось Генрі був передбачуваний, але не для мене. Мене це реально щиро вразило.

Але за першу частину я вивчила стиль автора і у наступних я готувалась до чогось такого. Та епілог другої частини мене знову добив, і мені дуже подобається, що Бекетт тримає свого читача у тонусі. І у другій, і у третій частинах знаходились сюжети, які мене вражали.

Я можу назвати книгу хорошою, якщо вона дарує мені хоч якісь емоції, окрім крінжа. Але в залежності від жанру вже свої побажання. Мені достатньо цікава зав'язка, щоб я дочитала книгу до кінця, навіть якщо вона мені не сподобається у процесі. Але я завжди дочитаю книги до кінця, бо іноді фінал витягує і пояснює все на світі.

У серії про доктора Гантера є все те, що я люблю у детективних трилерах: заплутані розслідування, живі персонажі, любовна лінія, несподівані сюжетні повороти, прописані антагоністи та болюча драма.

Із негативних моментів, мені не сподобався серіал по першим двох книгах. Це було жахливо, я навіть не осилила ті нещасні 6 серій. Мені не подобається те, що під кожним відео про Бекетта пропонують купити електронну піратку за 30 гривень. І з самих книг мне не сподобався ось цей режим «драма квін» на початку третьої книги. Спойлер, до речі. Тому що у перших розділах я справді думала, що Дженні не вижила, поки Девід нарешті не проговорив, що вона його кинула. Ну а через кілька розділів він вже задивляється на свою колегу. Мап.

І скажу як рекомендацію. Тобто, «Хімія смерті» – це як вступ. У маленькому селищі, де доктор Гантер намагається пережити трагічні події минулого, з'являється жорстокий серійник. Зав'язка і ознайомлення зі стилем Бекетта. «Записано на кістках» – це просто коли після відносно спокійного селища нас перекидають у шторм на острові пожеж. Тут мій улюблений камерний троп, напруга ніколи не відступає, а постраждати може кожний. І фінал просто виносить. «Шепіт мертвих» – це ПТСР Девіда і спроби відновлення в умовах булінгу. Мені його було шкода і іноді здавалося, що це було прям занадто. І все це у період напруженого розслідування надзвичайно підступного і продуманого маніяка. Я дуже чекаю наступних частин цієї серії. Хочеться дізнатись продовження сюжету Грейс, і до речі, я також почала її підозрювати з самого початку. Але не Броуді. А у третій частині романтика моргу мені забила голову та я навіть і не думала про Кайла. І взагалі, другорядні персонажі тут завжди круті і цікаві. Але до них не можна прив'язуватися. Дякую за увагу, читайте Саймона Бекетта.

Завершення

Ведуча: Сподіваюсь, що сьогоднішній візит до «Бібліотеки мотороші» вам сподобався. До речі, у цьому випуску були відсилки на тему наступного епізоду. Якщо ви уважно слухали, то здогадаєтесь, про що я. Нагадаю: з вами у бібліотеці була Ліза Чичика. До зустрічі!

Підложка 1
Звук кроків
Звук органу

Епізод №3: Томас Гарріс – автор культової серії про Ганнібала Лектера.

Загальний хронометраж: 14 хв. 39 сек.

Слова	Звукове оформлення
Початок-введення	
<p>Ведуча: І знову привіт. Мене все ще звати Ліза Чичика, а це – «Бібліотека мотороші». Вкотре нагадаю, що тут йдеться про письменників, які пишуть у жанрі трилер. Та про їх книги.</p> <p>Це третій епізоді подкасту і у ньому я розповім про Томаса Гарріса. І про його тетралогію Ганнібала. Ох, як я її обожаю. Я і книги перечитала, і серіал подивилась, і фільми по декілька разів переглянула. Залишилось тільки з вами думками поділитись. А, і до речі. У цьому випуску ви почуєте вже знайому нам книжкову блогерку Юлю Степурську. Ну що, готові вкотре завітати до бібліотеки? Якщо так, то ходім.</p>	Звук органу Підложка 1
Початок. Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Знову я тут. Це приміщення мені вже як рідне. Зараз я просто хочу побути у тиші. Було б непогано піднятись на другий поверх. Там я ще не була. Ну а поки розповім вам про автора культової серії трилерів – про Томаса Гарріса.</p>	Підложка 2 Звук кроків Звук відкриття дверей Звук кроків
Біографія. Томас Гарріс	
<p>Ведуча: Томас Гарріс – американський письменник та журналіст. У світ злочинності він занурився досить рано. Під час навчання у коледжі Гарріс працював у місцевій газеті. Там він писав репортажі слідами поліцейських патрулів. Пізніше переїхав до Нью-Йорку, де продовжив працювати з темою злочинів.</p> <p>Його перший роман під назвою «Чорна неділя» став бестселером у 1975 році. На його написання автора підштовхнула смерть ізраїльських атлетів у Мюнхені на Олімпійських іграх. Після цього був виданий роман «Червоний дракон». Це перша книга про доктора Ганнібала Лектера. Проте, найбільший успіх письменник отримав після публікації другого роману із серії. І це славнозвісна книга «Мовчання ягнят».</p> <p>Пам'ятаєте про його роботу журналістом? Так ось. Саме цей досвід і знання теми допомогли Гаррісу у написанні трилерів про серійних убивць. Під час їх створення він спирався на реальні розслідування злочинів. У цьому йому допомагали криміналісти та працівники поліції.</p> <p>До речі, цікавий факт. Томас Гарріс брав участь у написанні сценарію до серіалу «Ганнібал». Не можу сказати, що він повністю відповідає книгам, але ж його сенс не у цьому. На мою думку, цей серіал можна розглядати як самостійний твір. Хіба це не чудово? Ну все, тепер мені скоріш хочеться розповісти про книги.</p>	Підложка 1
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Не думала, що на другому поверсі так затишно. Місце знайдено, тож можна спокійно розповісти про культову серію трилерів.</p>	Підложка 2 Звук кроків Шурхіт сторінок
Тетралогія по Ганнібалу	

Ведуча: Почну з хронології. Тетралогія – це серія із чотирьох книг. А порядок історії про Ганнібала такий: «Червоний дракон», «Мовчання ягнят», «Ганнібал» і приквел під назвою «Ганнібал. Сходження». Я радила б читати у цій послідовності, хоча сама так не робила. Моє знайомство з цими книгами відбулось ще у школі. Тоді я майже нічого про них не знала і почала читати з «Мовчання ягнят». А «Червоного дракона» взагалі прочитала останньою у минулому році. Тому і пам'ятаю її найкраще. Але мовчання так і залишається моєю улюбленою частиною.

Історія про Ганнібала Лектера є культовою у світі трилерів. Про це свідчать її популярність та безліч екранізацій. Під час створення випуску я замислилась, за що ж мені подобається ця тетралогія. В першу чергу чіпляє сама ідея та сюжет. І до цього доєднуються персонажі. Саме вони відіграють важливу роль у сприйнятті будь-якої історії. Тут героїв багато, проте вони не схожі один на одного. Вони унікальні і добре прописані. Їх минуле, характери, труднощі. Завдяки цьому вони стають схожими на реальних людей. І погодьтеся, що це вкрай важливо для хорошої історії.

Не буду докладно розповідати про сюжет, а краще поговоримо про персонажів. Адже через них і відкривається історія. Їх багато, тож я виокремлю лише деяких. Спочатку сам доктор Ганнібал Лектер. Він народився в Литві в заможній аристократичній родині. Його батько був графом, матір теж із знаті. Також мав молодшу сестру Мішу, яка багато значила для Ганнібала. І саме вона, а точніше, її доля, вплинула на творення його особистості у майбутньому. І про це йдеться у приквелі. Обережно, бо далі і до кінця епізоду будуть великі спойлери.

Часи Другої світової війни. Німецький бомбардувальник, випадково убив батьків 11-річного Ганнібала та 5-тирічної Міші. Діти залишились самі. Деякий час вони намагались жити у своєму будинку. Ганнібал дуже піклувався про свою сестру, а її потреби ставив вище своїх. Але одного дня до їх будинку вторглися мародери і діти опинилися у них в полоні. Їжі не було взагалі. Злодії ловили дрібних тварин та птахів, цим і харчувалися. Проте, Ганнібал якось зміг заховати трохи їжі, якою потайки годував сестру. Завдяки цим вчинкам ми можемо зрозуміти, наскільки вона було важливою для хлопця. Але мародери прийняли просто жахливе рішення. Вони вбили Мішу, аби її з'їсти. І насильно накормили нею Лектера. Але саме свій вчинок він довгий час не пам'ятав. Проте, саме він став причиною його канібалізму у майбутньому. Хлопчик зміг втекти, але ця подія нанесла йому дуже серйозну травму.

У майбутньому доктор Ганнібал Лектер відомий як блискучий психіатр, світська людина та чудовий господар свого будинку. Він влаштовує звані вечері для друзів та цікавиться мистецтвом. Хіба не ідеал? Звичайно. Якби не одне але. Він – серійний убивця та каннібал. Проявляє риси соціопата, при цьому надзвичайно розумний. І тому його довгий час не могли спіймати. Саме цей персонаж є провідним і з'являється у кожній книзі.

Але він не єдиний цікавий герой. Окремої уваги заслуговує Клариса Старлінг. Сильна, розумна, смілива. Вона з'являється у

Підложка 1

<p>«Мовчання ягнят» та «Ганнібалі». Клариса – агентка ФБР, на початку історії – студентка. Друга книга серії почалась з того, що наставник дівчини, Джек Кроуфорд, відправив її на співбесіду з Ганнібалом. На той час він перебував у психлікарні. Клариса мала дізнатись у нього ім'я вбивці під псевдонімом Буффало Білл. Ганнібал його знав, але не казав про це прямо. Він хотів, щоб Клариса сама дійшла певних висновків. Тож давав лише крихітні підказки. І ті не просто так, а в обмін на особисту інформацію дівчини.</p> <p>Клариса розповіла йому, що вона рано втратила батька, а матері було складно утримувати сім'ю. Тож, дівчину відправили на ферму до родичів. Але вона втекла звідти, коли побачила, як вбивають ягнят. При цьому приховала одного з них. Пізніше Клариса казала, що її переслідує крик ягнят перед забоем. Саме в історії минулого Старлінг і відкривається назва книги.</p> <p>Клариса дійсно цікава героїня. Про її розум та сміливість свідчать дії дівчини. Незважаючи на відсутність досвіду у подібних справах, вона змогла самотійно врятувати чергову жертву Буффало Білла та здолати його. Завдяки натякам Лектера, Старлінг знайшла будинок вбивці. Проте, тоді вона не знала, що двері їй відкрив саме він. Пазл у голові склався, коли дівчина побачила у приміщенні рідкісного метелика під назвою «мертва голова». Саме такого маніяк залишав у тілах своїх жертв.</p> <p>Клариса сама, не чекаючи на підмогу, спробувала його заарештувати. Бо розуміла, що життя зниклої дівчини може обірватися будь-якої хвилини. Але Буффало Білл вимкнув світло по всьому будинку, а сам ходив в окулярах нічного бачення. І уявіть. Клариса як на долоні, а він у темряві і озброєний. Далі Кларисі дуже пощастило. Вона почула, як Білл зводить курок, тому швидко вистрілила у той бік. Пряме влучання. Вбивця помирає. А та зникла дівчина залишилась живою. І саме після цього Клариса стає повноцінною агенткою ФБР. Закінчується книга тим, що Ганнібал, який на той момент вже втік, надсилає листа до Старлінг. У ньому він питає, чи перестали ягнята кричати. У мене мурахи по шкірі від цього моменту, серйозно.</p> <p>Тобто, аналогія така: у дитинстві Клариса не змогла врятувати ягнят, і це її картало все життя. А у дорослому віці вона врятувала жертву маніяка. Такого собі ягнятка, як би грубо це не звучало. Та чи допомогло це отримати те саме мовчання?</p>	
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Я знаю, хто міг би влучно доповнити цю розповідь та поділитись своєю думкою. І ця людина зараз у бібліотеці. Ви вже знайомі з першого візиту. Це книжкова блогерка Юля Степурська. Саме час привітатися з нею.</p>	<p>Підложка 2 Шурхіт сторінок</p> <p>Звук кроків</p>
<p>Експертка: Привіт, я до тебе з коментарем стосовно Гаріса. Думаю, варто почати з того, як я взагалі прийшла до нього як до письменника. Це сталося випадково, коли на розпродажі КСД я побачила книгу «Ганнібал», і вона була з такою гарною знижкою, що я вирішила все ж купити і ознайомитися з історією про видатного маніяка.</p> <p>Мене ця історія надзвичайно вразила, навіть попри те, що я почала читати неправильно у хронологічній послідовності. Адже</p>	<p>Підложка 1</p>

третя книга завершує тетралогію. Бо четверта, яка вийшла найпізніше – це приквел до цієї історії. Вона пояснює, чому Ганнібал став канібалом і Томас Гарріс зміг лишити по собі дуже великий відбиток у моєму читацькому житті.

Я дуже люблю трилери, жахи. Прочитала багато таких книг. І от для того, щоб створити гарний трилер, потрібно мати гарного антагоніста. Якщо ми говоримо про гарних антагоністів, то це всім до Гарріса. Тому що це людина, яка створила таку літературну та кінематографічну особистість як Ганнібал Лектер.

Ганнібал Лектер – це, напевно, basic особистість серед вигаданих маніяків. Тому що те, як Гарріс його написав та показав – це просто щось із чимось. Тому що це особистість, яка викликає масу емоцій. І це емоції максимально суперечливі. Бо з одного боку ми маємо повістю розкриті дитинство та життя Ганнібала, розуміємо, що привело до того, зо він став канібалом. Але з іншого боку ми маємо максимально геніальну соціопатичну особистість, яка дуже лякає.

Присутність Ганнібала зосереджена навіть не у всіх книгах. Тобто, ми маємо провідного героя Лектера у книзі «Hannibal Rising», ми маємо провідного героя у книзі «Ганнібал». «Мовчання ягнят» та «Червоний дранон» – це книги, де Ганнібал Лектер з'являється як другорядний герой. Але навіть там його шарм, його появи, це дуже ефектні моменти. В «Мовчанні ягнят», в «Червоному драконі», а також в «Ганнібалі» ми маємо антагоніста не лише Ганнібала Лектера, але й інших маніяків. Або ж героя, який хотів помститися Лектеру за травми. Це в четвертій частині.

Вибачаюся, там невеличка помилочка. Не у четвертій частині, а у третій. Четверта частина – це приквел. І от навіть якщо взяти антагоністів, які виступають провідними в трьох книгах, то кожен із них прописаний максимально круто і максимально якісно. Візьмемо Зубну Фею з «Червоного дракона». Там особистість маніяка повністю розкривається. Ми знаємо його дитячі травми, ми знаємо його характер, чому він став таким, чому у нього була жага вбивати. І так в кожній книзі. Тобто, Гарріс приділяє дуже велику увагу розкриттю своїх героїв.

Гарріс довгий час був кримінальним репортером. І це дуже сильно відчувається. Адже постановка сюжету, характери героїв, те як він цих героїв дуже круто розкриває. Це просто щось із чимось.

Ну і у підсумку скажу так: якщо людина полюбляє трилери, якісні, гарні та напружені, то оминати увагою твори Гарріса – це просто злочин.

Завершення

Ведуча: Ну що, як вам цей візит до бібліотеки? Сподобалась історія? А можливо ви були знайомі з нею раніше? Можете поділитись думками, бо мені дійсно цікаво. Дуже дякую, якщо прослухали цей випуск до кінця. Нагадаю, що сьогодні з вами була я, Ліза Чичика. І до наступної зустрічі серед полиць у «Бібліотеці моторші».

Підложка 1
Звук кроків

Звук органу

Епізод №4: Сара Пірс. Авторка трилерів «Санаторій» та «Ретрит».

Загальний хронометраж: 14 хв. 25 сек.

Слова	Звукове оформлення
Початок-введення	
<p>Ведуча: Вкотре привіт. Мене звати Ліза Чичика і ви слухаєте подкаст «Бібліотека мотороші». Нагадаю, що тут йдеться про письменників, які пишуть у жанрі трилер. Та про їх книги. Це четвертий епізод подкасту, у якому я розповім про англійську письменницю Сару Пірс. І про її книги «Санаторій» та «Ретрит». У мережі думки стосовно них розділилися, та тут ви почуєте мою. І не лише. Своїми враженнями поділиться читачка Аліна Шиндрик. А ви вже самі зробите висновки, знайомитись детально з історією чи ні. Якщо цього ще не зробили. Або ж, якщо читали, то порівняйте наші враження. Що ж, час відкрити двері бібліотеки.</p>	<p>Звук органу Підложка 1</p>
Початок. Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: На четвертий візит до бібліотеки вона мені почала нагадувати дім. Це ті відчуття, які не описати словами. Затишок, спокій та бажання повернутись. Тож, я знову тут. Відкриваю двері і опиняюсь посеред знайомого залу. Обираю віддалене місце і дістаю книги, які принесла з собою. У них неймовірно гарні обкладинки. Та чи варто оцінювати книги лише по ним? Це нам доведеться дізнатись. А поки я розповім про їх авторку.</p>	<p>Підложка 2 Звук відкриття дверей Звук кроків Шурхіт сторінок</p>
Біографія. Сара Пірс	
<p>Ведуча: Сара Пірс – сучасна англійська письменниця. Наразі вона проживає у Південному ДЕвоні. Її невеликі прозові твори публікувалися у різноманітних журналах і були номіновані на кілька премій. Дівчина вивчала англійську мову та креативне письмо в університеті Ворики. Після цього вона здобула диплом з телевізійної журналістики в університеті Фалмута. До речі, ви помітили, що досить багато відомих письменників пов'язані з журналістикою? Як мінімум, із тих, що ми розглядали у бібліотеці – це Беккет, Гарріс, тепер Пірс. Ну, це так, моє спостереження. Так ось. Коли Сарі Пірс було 20 років, вона переїхала до Швейцарії. Там дівчина багато часу проводила у гОрах і надихалась їх краєвидами та атмосферою. Саме це надихнуло її на написання свого дебютного роману «Санаторій», який став бестселером. Сару Пірс завжди приваблювали моторошні, віддалені простори та покинуті місця. Це вона і знайшла у Швейцарії. У місцевому журналі вона прочитала статтю про історію санаторіїв цієї місцевості. Авторку це надихнуло і саме так з'явилася ідея для її дебютного роману. Наразі авторка видала дві книги з однієї серії. Це «Санаторій» та «Ретрит». Обидві вони написані у жанрі трилер і їх об'єднують герої та моторошна атмосфера. Зараз письменниця працює над 3 книгою із цієї ж серії, і її назва «The Wilds»,(зе вайлдз) що перекладається як дикі місця, нетрі. Вийти вона має у кінці цього року, а переклад на українську буде трішки пізніше.</p>	<p>Підложка 1</p>
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Я тримаю у руках надзвичайно гарні книги. Вони більші за стандартні, мають яскраве оформлення, кольорові зрізи, лясе і</p>	<p>Підложка 2 Шурхіт сторінок</p>

<p>тиснення на обкладинках. Напевно, це їх родзинка. У свій час я захотіла придбати «Санаторій» саме через обкладинку і тиснення на вікнах споруди. А ось чи наповнення таке ж вражає ми з вами зараз дізнаємось.</p>	Шурхіт сторінок
<p>Книги. «Санаторій», «Ретрит»</p>	
<p>Ведуча: Обидві книги авторки відносяться до серії про детективку Елін Ворнер. Тобто, вони пов'язані між собою і я рекомендую читати їх по порядку. Персонажі тут перетинаються, але кожна частина – нова місцевість та нова кримінальна подія. Обидві книги досить схожі між собою, але це більше стосується стилю написання. Воно і не дивно, враховуючи що авторка одна. Проте, у них відрізняється не лише сюжет, а і загальна атмосфера.</p> <p>«Санаторій» занурює нас у засніжені швейцарські Альпи. Тут на гірськолижному курорті розмістився п'ятизірковий готель Le Sommet. (лю some) І відкрили його на місці колишнього санаторію. У свій час він був відомий на весь світ як центр лікування туберкульозу. Аж до початку ери антибіотиків. За рахунок того, що споруда високо у горах – місце максимально ізольоване. І це відіграє роль у майбутньому. Не забуваємо, що ми розглядаємо трилер. І ось у цю шикарну споруду приїжджає разом зі своїм хлопцем Елін Ворнер – детективка у відпустці із вимушених обставин. Le Sommet – останнє місце, де Елін хотіла б бути. До того ж, вона прибула на вершину гори під час бурі, яка тільки набирала свою силу. Та дівчина отримала запрошення на святкування заручин свого брата Ісаака. Тож, не могла відмовитись.</p> <p>Елін місце одразу не сподобалось. Готель та сама місцевість здались їй загрозливими та лякаючими. Чи то через його ізольованість, чи то через історію. А може все і одразу. І на мою думку, на негативне сприйняття цього місця вплинув і емоційний стан дівчини. У книзі його передали досить добре. Травмуючі події минулого, проблеми у особистому житті та на роботі, бажання з'ясувати стосунки з братом. Та ситуація стала ще гірше, коли Лора, наречена Ісаака, зникла. Через бурю доступ до готелю перекритий, тож рятувальники не можуть до нього підібратись. А гості починають панікувати. Та ось зникає ще одна жінка, яку пізніше знаходять мертвою. І всі розуміють, що вбивця серед них. Але хто це – я вам не скажу.</p> <p>Якщо говорити загалом, то враження про першу книгу у мене було таке: неймовірно гарна обкладинка, а сюжет – слабкий. Так, мені вона не дуже сподобалась. Можливо, через завищенні очікування. Я сподівалась на неймовірну атмосферу, яка перенесе мене і ті засніжені Альпи. На повне розкриття персонажів. Але цього не сталося. Деякі герої здалися мені пласкими, а Елін майже всю книгу дратувала. Вона постійно була сумна, звинувачувала Ісаака у смерті їх іншого брата. І взагалі відчувався якийсь негатив. І її хлопець виявився якраз тим пласким героєм. Він взагалі не зачепив мене. А ще я не помітила з його боку підтримки Елін у її складні часи.</p> <p>Були цікаві моменти, але загальне враження від прочитання таке собі. Все дуже повільно розгорталось. Було багато води. Знову ж, ось того негативу від головної героїні. Але все ж самі описи будівлі були хорошими. Вони не дали повного занурення в історію, але певне</p>	Підложка 1

<p>уявлення про місцевість створили. Фінал мене не розчарував. Вбивцю я не вгадала, тому здивувалась. І мотив досить цікавий. Але я все одно не пожалкувала, що прочитала цю книгу. І знаєте, ось її треба читати взимку, коли за вікном сніг. Особисто я так і робила.</p> <p>З «Ретритом» історія навпаки. Обкладинка мені сподобалась менше, а сюжет приємно вразив. Книги досить схожі між собою і через деякий час я навіть почала їх плутати. І незважаючи на те, що друга частина мені сподобалась, я забула фінал. Довелось переглядати свої замітки, щоб згадати основні моменти. У мене таке буває ну дуже рідко. І якщо «Санаторій» занурює нас у холод, сніг та гори, то «Ретрит» переносить на острів у літню спеку. Пляжі, море, люксовий комплекс відпочинку. Краса, що сказати. Але на тобі, і тут вбивства. Ідилію псує сумнозвісна скеля Смерті, де колись маніяк вбив підлітків із табору. Ходять легенди, що це місце прокляте. Та ось через багато років острів перетворюють на місце відпочинку.</p> <p>І ось сюди приїздить Елін Ворнер. Але не у відпустку. А працювати. Під павільйоном для йоги знаходять тіло жінки. Всі думають, що вона випадково перечепилася та впала зі скелі. Але детективка з'ясує, що загиблої взагалі не мало бути на острові. І по сценарію «Санаторію» у «Ретриті» знову знаходять тіло ще однієї людини. Можливо, чутки про острів та скелю Смерті правдиві? Чи повернувся маніяк, якого багато років тому так і не впіймали? Фінал тут також несподіваний для мене. Коли все вже вирішилось, останні дві сторінки «два тижні по тому» змусили мою щелепу відвалитись. Бо такого я точно не очікувала. Мені дуже подобаються такі сюжетні повороти, тому я залишилась приємно вражена.</p> <p>Взагалі, ці дві історії об'єднує те, що у них переплітається минуле і теперішнє. Моторошні події та легенди, які пов'язані з санаторієм та островом. І я навіть можу припустити, що третя частина буде чимось схожою. Але подивимось. І хоч це не найкращі трилери, які я читала, але вони варті уваги. Я не здивована, що у мережі думки стосовно них розділилися. Та все ж вважаю, що кожному своє.</p>	
Момент «присутності» у бібліотеці	
<p>Ведуча: Оглянувши залу, я вирішила тут трішки пройтись. Звук кроків. Було б непогано з кимось обговорити цю серію. Адже лише моєї думки замало. Тож, своїми враженнями від цих історій поділиться читачка Аліна Шиндрик.</p>	<p>Підложка 2 Шурхіт сторінок Звук кроків</p>
<p>Експертка: Ну, взагалі хотіла звернути увагу, що я поділяю детективи на «жіночі» та «чоловічі». От для мене «Санаторій» та «Ретрит» – це саме такий лайтовий «жіночий» детектив. Незважаючи на всі вбивства, все, що проходило у ході роману, воно все було описане досить стримано і таких щоб мурах по тілі не було. Тут мені, напевно, не вистачило, бо коли читаєш твори Тільє, Карізі, то від них аж моторошно. А тут дуже гарна була задумка, але вона не була до кінця реалізована.</p> <p>Ще одним із мінусів у історії «Ретрит» та «Санаторій» я вважаю те, що там дуже багато персонажів. Надзвичайно багато. І письменниця весь час перескакує від одних персонажів до інших. І коли ти не дуже уважний, то ти дуже заплутуєшся. Але з другої сторони мені здається, що це є її родзинкою цих книжок. І через це, якби зняли фільм чи серіал, це також стало б родзинкою, бо все одно</p>	<p>Підложка 1</p>

<p>цікаво, коли є багато персонажів, переключатися з одних на других.</p> <p>Окреме дякую авторці за те, що вона так написала «Санаторій» та «Ретрит», що коли ти читаєш книжки, то ти сам ніби переміщуєшся у них. Ти живеш у них. Настільки детальний опис всього навколо, що ти просто все візуалізуєш та уявляєш. І ти разом з Елін Ворнер проводиш розслідування і намагається дізнатися, хто ж вбиває людей.</p> <p>Ну, все ж повторюся, «Ретрит» та «Санаторій» я віднесу більш до «жіночого» детектив. Якісний, цікавий трилер. Ну, можливо так. Він тримав у якійсь напрузі, але все ж таки мені здається, що саме ці книжки можна читати без обмеження у віці. Там не було нічого настільки кривавого, страшного, моторошного, як пишуть деякі інші письменники. Але наскільки я знаю, є ще третя частина книг, просто вона зараз не перекладена, і я буду її читати. Мені все ж цікаво у подальшому спостерігати за Елін Ворнер.</p>	
Завершення	
<p>Ведуча: Не завжди хороша ідея судити книгу лише по обкладинці. Адже ніхто не знає, що ховається під нею. Але якщо не перевірити, то як дізнатись? Цей епізод вийшов трішки філософським. Та я сподіваюсь, що вам сподобалось. Дякую всім, хто дослухав випуск до кінця. У «Бібліотеці мотороші» з вами була Ліза Чичика, і бувайте.</p>	<p>Підложка 1 Звук кроків</p> <p>Звук органу</p>

ДОДАТОК Г

СПИСОК МАТЕРІАЛІВ ПОРТФОЛІО

Інтернет-матеріали:

1. Інтерв'ю. «Інтерв'ю: Проєкт "Історії успіхів випускників ЗНУ": вихованка факультету журналістики та факультету іноземної філології, доцентка кафедри видавничої справи та редагування, заступниця декана з виховної роботи Наталія Лебідь». Запорізький національний університет. 13.07.2021. URL: https://www.znu.edu.ua/cms/index.php?action=news/view_details&news_id=54717&lang=ukr&news_code=pro--kt-----storiyi-uspikhiv-vipusknikiv-znu---vikhovanka-fakultetu-zhurnalistiki-ta-fakultetu-inozemnoyi-filologiyi--dotsentka-kafedri-vidavnichoyi-spravi-ta-redaguvannya--zastupnitsya-dekana-z-vikhovnoyi-roboti-nataliya-lebid
2. Журналістський звіт «У ЗНУ відбулася презентація українського досвіду участі в європейських медійних і медіадослідницьких проєктах». Запорізький національний університет. 07.06.2021. URL: https://www.znu.edu.ua/cms/index.php?action=news/view_details&news_id=54457&lang=ukr&news_code=u-znu-vidbulasya-prezentatsiya---ukrayinskogo-dosvidu-uchasti-v---vropejskikh-medijnikh-ta-mediadoslidnitskikh-pro--ktakh
3. Замітка «Студенти біологічного факультету ЗНУ взяли участь у щорічній екологічній акції з озеленення Запорізького міського ботанічного саду». Запорізький національний університет. 07.06.2021. URL: https://www.znu.edu.ua/cms/index.php?action=news/view_details&news_id=54454&lang=ukr&news_code=studenti-biologichnogo-fakultetu-znu-vzyali-uchast-u-schorichnij-ekologichnij-aktsiyi-z-ozelenennya-zaporizkogo-miskogo-botanichnogo-sadu
4. Замітка «Триває активна профорієнтаційна робота представників факультету іноземної філології ЗНУ». Запорізький національний університет. 30.06.2021. URL: https://www.znu.edu.ua/cms/index.php?action=news/view_details&news_id=54614&lang=ukr&news_code=triva---aktivna-profori--ntatsijna-robota-predstavnikiv-fakultetu-inozemnoyi-filologiyi-znu
5. Замітка «Чому радіо варто слухати?». Інтернет-радіо «Universe». 25.11.2021. URL: http://universe.zp.ua/?p=27561&fbclid=IwAR14FoIdAd_Y68PyS_gzsP6fbjrjyWEoB_3s5Hee4ZoS_Ci74FBCLDVTRM0
6. Замітка «Марганець — маленьке місто багате на історію». Інтернет-радіо «Universe». 25.02.2022. URL: <http://universe.zp.ua/?p=28088>
7. Замітка «Українські виконавці, що можуть поповнити ваш плейлист». Інтернет-радіо «Universe». 12.04.2022. URL: <http://universe.zp.ua/?p=28091>
8. Замітка «Зберігаймо спокій: як впоратись зі стресом під час війни». Інтернет-радіо «Universe». 28.04.2022. URL: <http://universe.zp.ua/?p=28206>
9. Замітка «Дефіцит солі в Україні: куди зникла, коли з'явиться та скільки коштуватиме». IpNews. 03.06.2022. URL: <https://ipne.ws/novosti-ukrainy/sobytiya-i-fakty/Deficit-soli-v-Ukraini-kudi-znikla-kol/>
10. Замітка «Моральний стан під час війни: як залишатись у тонусі та де можна отримати безкоштовну психологічну допомогу». IpNews. 10.06.2022. URL: <https://ipne.ws/novosti-ukrainy/sobytiya-i-fakty/moralniy-stand-pid-chas-viyni-yak-zalisha/>
11. Лонгрід «"Поки одні все руйнують і знищують, ми будемо творити та плекати своє рідне": мисткині розповіли, чим надихаються під час війни». IpNews. 24.06.2022. URL: <https://ipne.ws/novosti-ukrainy/culture/Poki-odni-vse-ruynuyut-i-znishhuyut-mi-b/>

12. Журналістське розслідування «Що відбувається з безпритульними тваринами у Запоріжжі під час війни». 061. Сайт міста Запоріжжя. 17.06.2023. URL: <https://www.061.ua/news/3614242/so-vidbuvaetsa-z-bezpritulnimi-tvarinami-u-zaporizzi-pid-cas-vijni>

13. Аналітичний матеріал «Чи слухають запоріжці російську музику: дослідження». ZPRZ.CITY. 16.06.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/chi-sluhayut-zaporizhtsi-rosijsku-muziku-doslidzhennya>

14. Замітка «Варто послухати: українські виконавці, чия творчість вас здивує – відео». ZPRZ.CITY. 26.06.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/var-to-posluhati-ukrainski-vikonavtsi-chiya-tvorchist-vas-zdivuevideo>

15. Аналітичний матеріал, лонгрід «День захисту дітей: як маленькі українці живуть в умовах війни». ZPRZ.CITY. 01.06.2023 URL: <https://zprz.city/news/view/den-zahistu-ditej-yak-malenki-ukraintsi-zhivut-v-umovah-vijni>

16. Інтерв'ю «"Найбезпечнішим місцем для нас був дім": мешканка Токмака розповіла про життя в окупації та виїзд з неї». ZPRZ.CITY. 23.06.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/najbezpechnishim-mistsem-dlya-nas-buv-dim-meshkanka-tokmaka-rozprovila-pro-zhittya-v-okupatsii-ta-viizd-z-nei>

17. Аналітичний матеріал «Озера в заплавної частині повністю висохли: як на Хортицю вплинуло зниження рівня води в Дніпрі». ZPRZ.CITY. 09.06.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/ozera-v-zaplavnij-chastini-povnistyu-visohli-yak-na-hortitsyu-vpelinulo-znizhennya-rivnya-vodi-v-dnipri>

18. Аналітичний матеріал «Квітуча загроза: як у Запоріжжі борються з амброзією, і чи дає це результати». ZPRZ.CITY. 24.06.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/kvitucha-zagroza-yak-u-zaporizhzi-z-ambrozieyu-i-yak-boryutsya-z-nebezpechnoyu-roslinyoyu>

19. Замітка «Як очистити воду в домашніх умовах – поради». ZPRZ.CITY. 11.06.2024. URL: <https://zprz.city/news/view/yak-ochistiti-vodu-v-domashnih-umovahporadi>

20. Інтерв'ю «Від екторбинок до вишиванок - майстриня із Запоріжжя створює унікальні речі та дбає про довкілля». ZPRZ.CITY. 15.11.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/vid-ekotorbinok-do-vishivanok-majstrinya-iz-zaporizhzhya-stvoryue-unikalni-rechi-ta-dbae-pro-dovkillya>

21. Лонгрід «"Тварини такі ж заручники війни, як і люди" - як виживає запорізький притулок під час повномасштабного вторгнення». ZPRZ.CITY. 04.12.2023. URL: <https://zprz.city/news/view/ta-quot-tvarini-taki-zh-sami-zaruchniki-vijni-yak-i-lyudi-ta-quot-yak-vizhivae-zaporizkij-pritulok-pid-chas-povnomasshtabnogo-vtorgnennya>

22. Лонгрід «Любов і турбота творять дива - як запорізькі волонтери рятують тварин з прифронтових територій». ZPRZ.CITY. 26.12.2024. URL: <https://zprz.city/news/view/lyubov-i-turbota-tvoryat-diva-yak-zaporizki-volonteri-ryatuyut-tvarin-z-prifrontovih-teritorij>

23. Інтерв'ю «"Нічого про спільноту без спільноти" - активіст Костя Андріїв про статеve виховання, камінг-аути військових та відновлення Запоріжжя Прайду». ZPRZ.CITY. 08.12.2024. URL: <https://zprz.city/news/view/nichogo-pro-spilnotu-bez-spilnoti-aktivist-kostya-andriiv-pro-stateve-vihovannya-kamingauti-vijskovih-ta-vidnovlennya-zaporizhzhya-prajdu>

24. Замітка «Для атмосферного читання - підбірка найкращих книг у жанрі трилер». ZPRZ.CITY. 20.11.2024. URL: <https://zprz.city/news/view/dlya-atmosfernogo-chitannya-pidbirka-najkrashhih-knig-u-zhanri-triler>

25. Замітка «Через аудіо про книжки: найкращі українські літературні подкасти». ZPRZ.CITY. 27.11.2024. URL: <https://zprz.city/news/view/cherez-audio-pro-knizhki-najkrashhi-ukrainski-literaturni-podkasti>

26. Аналітичний матеріал «Чи читають книги мешканці Запоріжжя та області – дослідження». ZPRZ.CITY. 08.12.2024. URL: <https://zprz.city/news/view/chi-chitayut-knigi-meshkantsi-zaporizhzhya-ta-oblasti-doslidzhennya>

Радіоматеріали:

1. Подкаст «Маловідома сторона пісень». SoundCloud. 24.05.2024. URL: <https://soundcloud.com/lisa-277972669/podkast-malovdoma-storona-psen>
2. Випуск новин «ІДЗ. Випуск новин. Грудень 2022 рік». SoundCloud. 24.05.2024. URL: <https://soundcloud.com/lisa-277972669/dz-vipusk-novin-gruden-2022-rk>
3. Подкаст «Бібліотека мотороші». Епізод 1: «Король жахів – Стівен Кінг. "Біллі Саммерс"». Spotify. 25.03.2024. URL: <https://open.spotify.com/episode/61zY0WLnMOsujCba6nkvEs>
4. Подкаст «Бібліотека мотороші». Епізод 2. «Саймон Беккет. Серія книг про антрополога Девіда Гантера». Spotify. 08.04.2024. URL: <https://open.spotify.com/episode/580Y8NoOULTc0DbAFml0bt>
5. Подкаст «Бібліотека мотороші». Епізод 3. «Томас Гарріс – автор культової історії про Ганнібала Лектера». Spotify. 13.05.2024. URL: <https://open.spotify.com/episode/5ETbv3B3GxFIC4moSAtlN>
6. Подкаст «Бібліотека мотороші». Епізод 4. «Сара Пірс. Авторка трилерів "Санаторій" та "Ретрит"». Spotify. 30.05.2024. URL: <https://open.spotify.com/episode/7AjDld63B172W9G01N9tbI>

ДОДАТОК Д НАУКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ, СЕРТИФІКАТИ

Чичика Є. Літературні подкасти в сучасному інформаційному просторі України. *Інформаційний спротив ворожим наративам засобами мікромедіа в умовах російсько-української війни* : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції [відповідальний редактор В. А. Ковпак]. Запоріжжя : ЗНУ, факультет журналістики, 2023. 149 с.

Чичика Єлизавета
студентка 4 курсу фак-ту журналістики
Наук. кер.: канд. наук із соц. ком. Любченко Ю.В.

ЛІТЕРАТУРНІ ПОДКАСТИ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ УКРАЇНИ

В українському інформаційному просторі активно розвивається подкастинг. Подкаст – спосіб публікації медіа-потоків, зазвичай у форматі MP3. Технологічно ґрунтується на базі формату RSS/Atom. Технологія подкастингу дозволяє будькому записувати свої власні аудіо (відео) передачі і публікувати їх у Всесвітній Мережі [1, с. 136]. Перевагою подкастів є те, що слухач може самостійно та у будь-який час обрати контент, з яким він хоче ознайомитись. Повномасштабне вторгнення Росії на територію України вплинуло на медійний контент, подкастинг у цьому контексті не став виключенням. Після 24 лютого 2022 року автори почали створювати все більше українськомовних подкастів на різні теми. Звісно, через аудіоплатформи українці слухали журналістські проекти і раніше. Утім за останній час попит на них виріс, адже люди почали шукати і споживати все більше український контент. На сьогодні потреба у такому продукті зростає і надалі, і це можна зрозуміти за кількістю його прослуховувань на спеціальних платформах, а також кількістю учасників на щорічній премії для подкастерів «Слушно», яка збрала 135 проектів.

У сучасному інформаційному просторі подкасти створюються для різноманітної аудиторії та на різні теми [3, с. 1]. Їх виробництвом займаються як професіонали, так і аматори [2, с. 73]. Наразі існує досить багато платформ, на які автори подкастів можуть завантажувати свої матеріали: Apple Podcasts, Google Podcasts, YouTube, Spotify, SoundCloud, Megogo. Українськомовні подкасти сьогодні також лунають в етерах інтернет-радіостанцій («Аристократи», «Radio Skovoroda», «OldFashioned Radio», «Радіо Поділ»).

Оскільки вибір тем для створення подкастів досить широкий, їх автори можуть обирати насамперед привабливий для себе напрям, завдяки чому український медіапростір наповнюється якісним контентом. Серед інших значну частину займають подкасти на літературну тематику. Авторі таких проектів зазвичай знайомлять аудиторію з книжками, письменниками, презентаціями творів, літературними подіями, досить популярними серед авторів є розповіді про сучасних українських письменників. Їх зазвичай запрошують до розмови, вони начитують власні твори [4]. Форма подачі інформації у подкастах може бути найрізноманітнішою. Наприклад, інтерв'ю, розмови, розповіді або роздуми, сторітелінг тощо. Науковиця Н. Ковтун, провівши аналіз тематичних блоків літературних подкастів, виявила, що у них найбільшу частину складають розповіді про цікаві книги із цитуванням уривків із цих творів, а також інформація про творчість певного письменника [4]. У сучасному інформаційному просторі літературні подкасти важливі, бо вони популяризують

книги та читання серед українців, а також виконують начальну та освітню функції. Окрім того, вони поширюють інформацію про українських письменників, допомагаючи їм знайти свою аудиторію. Таким чином, інфопростір все більше витісняє стереотипи про меншовартість, другосортність української культури.

Нами було проаналізовано два літературні подкасти від різних авторів, які виходили у різні часові проміжки. Ми розглянули їх зміст, наповнення та музичну складову. Перший подкаст, який ми розглянули, називається «Кохання з другого погляду». Його можна прослухати на Spotify, Apple Podcasts та SoundCloud. Слоган подкасту – «Сучасний погляд на класику, яку вам захочеться перечитати». Це проєкт українського письменника Мирослава Лаюка на Радіо Культура. У ньому автор допомагає слухачам поглянути на літературну класику з нового боку. Він перечитує класичні твори та розповідає, як їх розуміти, якщо з цими текстами не вийшло кохання з першого погляду у школі чи університеті. Звідси і назва, яка стає зрозуміла лише після ознайомлення з описом проєкту. Перший епізод у цій серії подкастів вийшов 13 січня 2023 року. На сьогодні у ньому налічується 19 випусків. Періодичність виходу відсутня. Наприклад, у січні було опубліковано 5 епізодів, у лютому – 7, у березні знову 5, а крайній епізод вийшов у квітні цього ж року. Це розповідь, переказ змісту класичних творів, їх цитування. Проблематика полягає в ознайомленні аудиторії з культурою, класичними літературними творами та їх популяризацією. Серію подкастів «Кохання з другого погляду» Мирослав Лаюк почав з твору «Іліада» Гомера. Випуск триває 16 хвилин і у ньому автор коротко розповідає про цю поему, розмислює над її сенсом, ідеєю та значенням. Окрім цього, він доповнює опис поеми реальними історіями. Наприклад, про виявлення артефактів під час розкопок німецьким археологом Генріхом Шліманом, які доводили існування Трої. Мова викладу інформації проста, без складних слів. Музичний супровід підібрано досить вдало: спокійна мелодія, струнні інструменти, котрі нагадують про Стародавню Грецію і допомагають зануритись у її атмосферу.

За подібним принципом побудовані всі епізоди цього літературного подкасту. Вони містять в собі перекази творів, цитування з них, цікаві факти, а також добре підібраний до кожного випуску музичний супровід. Автор з майстерною легкістю доносить інформацію, завдяки чому вона є зрозумілою для різної аудиторії. А твори, які колись могли здатись складними, перестають такими бути.

Другий проаналізований нами подкаст називається «Літературно (не)залежні». Його можна прослухати на Spotify, Apple Podcasts та Google Podcasts. Подкаст з'явився у 2021 році і являє собою спільну роботу молодіжного медіапроєкту Terytoriya та Радіо Сковороди. Його авторка і ведуча – Надія Дризицька. У подкасті слухачам розповідають про 30 важливих книг за 30 років незалежності України. Авторка знайомить слухачів з визначними сюжетами та їх авторами, які виходили у світ з 1991 року і по сьогодні. Гасло подкасту – «Разом гортаємо сторінки сучасної української літератури і згадуємо не лише сюжети та авторів, а й фрагменти нашої історії».

На початку першого епізоду Надія Дризицька зазначає, що цей подкаст – не рейтинг, а просто натхнена річницею незалежності України нагода згадати важливі видання, які писалися та видалися в Україні за останні 30 років. Цей подкаст містить 6 епізодів, кожен з яких триває приблизно 40 хвилин. У одному випуску розповідається одразу про 5 літературних творів. Перші два епізоди вийшли у серпні 2021 року, ще два – у вересні, і останні два – у жовтні того ж року. Завантажували їх на платформи по вівторкам, тобто була наявна чітка періодичність їх виходу. Форма подачі подкасту – це розповіді, опис та переказ літературних творів, цитування із них, а також вказуються історії їх створення та цікаві факти. Разом із цим авторка згадує і моменти з історії України. Проблематика подкасту полягає в ознайомленні аудиторії з літературними творами, написаними чи виданими під час незалежності України, нагадуванні історичних подій та фактів, пов'язаних з нашою країною, а також у популяризації українськомовного контенту.

Подкаст «Літературно (не)залежні» починається з випуску під назвою «Визначні романи 90-х та початку 00-х» і триває 40 хвилин. У ньому Надія Дризицька знайомить слухачів із романами цього періоду, а також згадує історію. Наприклад, перший Форум видавців та дебюти класиків сучасної української літератури. У випуску авторка розповіла про Андрія Куркова, Юрія Іздрика, Тараса Прохаська, Юрія Андруховича та Марію Матіос. Кожен із п'яти романів епізоду відокремлюється саундером, що дозволяє чіткіше структурувати інформацію. Авторка розповідає невимушено, спокійно, місцями жваво. Вона не просто переказує зміст творів, а й використовує метафори, порівняння, цитування. Цікаво, що чоловічі репліки зачитуються також чоловічим голосом. Така подача інформації дозволяє зацікавити слухача та утримати його увагу. До голосу ведучої мелодії підібрані досить вдало: вони такі ж спокійні, стримані, не створюють зайвого шуму, що відволікає.

Проект було створено ще до повномасштабного вторгнення Росії на територію України, проте він залишається актуальним, оскільки знайомить українців з авторами часів незалежності України, що формує уявлення про новітню літературу нашої країни.

Літературні подкасти у сучасному інфопросторі України мають попит серед аудиторії. Їхні автори – люди із різних сфер, які зацікавлені у створенні якісного українськомовного контенту. Вони доносять до слухачів нову інформацію, популяризують культуру, читання, історію та багато іншого. У свою чергу, аудиторія має бажання споживати такий продукт, чим підтримує авторів. Повномасштабне вторгнення у певній мірі посилює популярність україномовних подкастів, у тому числі літературних. Інтерпретація літератури має значні перспективи, оскільки постійне осмислення історичних подій, літературних творів, письменницьких поглядів щоразу актуалізується історичними подіями, на тлі яких створюються художні твори. Очевидно, що російсько-українська війна стане тим історичним тлом, про яке буде написано чимало творів і створено чимало недійних проектів.

Список використаних джерел

1. Василик Л., Гузун М., Крецу І. Н. Підручник з крос-медіа. Schiller Publishing Youse: Bonn / Germany – Sibiu / Romania: Sibiu, Strada Mitropoliei, 2015. 140 с. Режим доступу: <http://surl.li/nkvvi>
2. Гаврилюк І. Подкасти в системі українських інтернет-медіа. Образ. Вип. 1(38). 2022. С. 72–79. Режим доступу: <http://surl.li/nkweh>
3. Кирилова О. Подкастинг як перспективний напрям медіадіяльності. У медійних нарративах: Колективна монографія. Ліра. 2022. С. 77-89. Режим доступу: <http://surl.li/brvou>
4. Ковтун Н. Літературні подкасти в медіа просторі: тематично-жанрові пріоритети. Держава і регіони. Сер. Соціальні комунікації. № 1 (53). 2023. С. 71–79. Режим доступу: <http://surl.li/nkkfr>

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

УНЦПД
НАЦІОНАЛЬНИЙ БЕЗПЕЧАНИЙ ЦЕНТР НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

СЕРТИФІКАТ

засвідчує, що

Чичика Єлизавета

взяв (взяла) участь у круглому столі

«ЗАПОРІЗЬКІ ІНСТИТУЦІАЛІЗОВАНІ МІКРОМЕДІА: ПОТЕНЦІАЛ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ РЕГІОНУ ТА ЙОГО ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ»

Запорізький національний університет
27-28 листопада 2023 року

в обсязі: 3 години (0,1 кредити ECTS)

Цей захід реалізовано в рамках проведення дослідження інформаційного спротиву ворожим наративам інституціоналізованих мікромедіа запорізького інформаційного сегменту за підтримки ICAP Єднання у межах проекту «Ініціатива секторальної підтримки громадянського суспільства», що реалізується ICAP Єднання у консорціумі з Українським незалежним центром політичних досліджень (УНЦПД) та Центром демократії та верховенства права (ЦЕДЕМ) завдяки щирій підтримці американського народу, наданій через Агентство США з міжнародного розвитку.

ДЕКАН ФАКУЛЬТЕТУ
В.В. КОСТЮК

Декларація
академічної доброчесності
здобувача ступеня вищої освіти ЗНУ

Я, Чичика Єлизавета Сергіївна, студент(ка) 4 курсу, форми навчання денної, факультету журналістики, спеціальність 061 «Журналістика», адреса електронної пошти liza.chichika@gmail.com,

- підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота на тему «Літературні проекти в контексті мистецької журналістики»

відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких ознайомлений/ознайомена;

- заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;

- згоден/згодна на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернет-системи, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

Дата _____ Підпис _____ Є.С. Чичика

Дата _____ Підпис _____ Ю.В. Любченко

ABSTRACT

Topic of the bachelor's thesis: Literary Projects in the Context of Artistic Journalism.

Volume of the main text: 30 pages.

The number of sources used: 19.

The object of the work is literary podcasts in the Ukrainian media space.

The object of the work is the main approaches to creating literary podcasts about works in the thriller genre.

The main aim of the paper consists in create a series of podcasts about literature, in particular, about the thriller as a literary genre with an appropriate sound image.

To achieve the goal of the research, we performed the following tasks:

- 1) generalize theoretical approaches to the concept of "podcasting";
- 2) determine the peculiarities of the preparation of artistic and journalistic materials;
- 3) outline the main approaches to creating literary radio projects;
- 4) create a series of podcasts about the thriller as a literary genre with a corresponding sound image.

Formal and substantive characteristics of the project. The creative project is a series of podcasts about literary works created in the thriller genre. The podcast series consists of 4 episodes with a duration of 15 to 20 minutes each. An original sound image is proposed for the episodes, which creates the effect of being in the library, where the story about literature in the thriller genre takes place.

Key-words: podcasting, literature, books, reading, thrillers, genres, noises, sound image.